

UNGA MÄNS FÖRTROENDE FÖR POLISEN

— EN KVALITATIV STUDIE SOM BASERAS PÅ
UNGA MÄN SOM BOR I ETT SEGREGERAT
BOSTADSOMRÅDE OCH SOM TIDIGARE HAR
ERFARENHET AV POLISEN

Kandidatuppsats
Offentlig förvaltning

Agnes Gustavsson
Marika Högberg

A-K2018:18

HÖGSKOLAN I BORÅS

Grundnivå

Administratörprogrammet

Offentlig förvaltning 15 hp

Utgivningsår: VT19

Svensk titel: Unga mäns förtroende för polisen

Engelsk titel: Young men's trust in the police

Författare: Agnes Gustavsson och Marika Högberg

Handledare: Andreas Liljegren

Examinator: Erik Ljungar

Nyckelord: Förtroende, polisen, kriminalitet, segregation, uppväxt

---

Abstrakt

Vår studie handlar om unga mäns förtroende för polisen som tidigare har varit i kontakt med polisen och som är bosatta i ett segregerat område. Vi utgick ifrån fem stycken teman som vi kunde hämta från vårt resultat. Dessa fem teman använde vi som grund när vi analyserade vårt empiriska resultat med vår tidigare forskning och teori. Från tidigare forskning kunde vi urskilja att tidigare forskare hade kommit fram till att förtroendet för polisen i segregerade områden var lågt och att kriminalitet kan vara en faktor som påverkar förtroendet för polisen hos unga män. Både vår tidigare forskning och teori säger att uppväxten kan vara påverkande för hur förtroendet hos en person kommer att se ut, såväl för statliga myndigheter men även tilliten till andra människor. Vårt syfte var att få djupare förståelse för hur unga mäns tillit till polisen ser ut och hur uppväxten kan påverka förtroendet, samt om det bostadsområde som personerna bor i kan vara en faktor som påverkar tilliten. Vi valde att använda oss av en kvalitativ metod för att vi skulle kunna uppfylla de villkor som vi hade i vår studie. Vi ville att våra intervjupersoner skulle kunna återge en detaljerad berättelse om deras upplevelser för att vi skulle kunna få den djupare förståelsen som vi sökte efter i vår studie. Vi intervjuade sex stycken unga män som uppfyllde våra villkor. Från dessa intervjuer fick vi fram vårt empiriska resultat och våra fem teman. Utifrån vår teori, tidigare forskning och resultat diskuterade vi sedan att våra respondenter hade ett lågt förtroende för polisen baserat på egna erfarenheter och på vänners erfarenheter av polisen. Vi drog slutsatsen från vårt resultat att kriminaliteten är en påverkande faktor för förtroendet för polisen och även att uppväxten om personen växte upp i ett segregerat bostadsområde kan påverka förtroendet.

Förord

Vi vill rikta ett stort tack till vår handledare Andreas Liljegren för allt stöd och vägledning genom studieprocessens gång. Vi vill också tacka våra respondenter som har tagit sig tid och ställt upp på en intervju. Vi vill även tacka de personer som har hjälpt oss att komma i kontakt med våra intervjupersoner till denna studie.

Innehållsförteckning

1. Inledning.....	1
1.1 Problemformulering	2
1.2 Syfte	3
1.3 Frågeställningar	3
2. Metod.....	4
2.1 Metodval.....	4
2.2 Urval.....	4
2.3 Datainsamling.....	5
2.4 Dataanalys	6
2.5 Tillförlitlighet och äkthet	6
2.6 Etiska aspekter.....	7
2.6.1 Informationskravet.....	7
2.6.2 Samtyckeskravet	7
2.6.3 Konfidentialitetskravet	7
2.6.4 Nyttjandekravet	8
3. Tidigare forskning	9
3.1 Uppväxt	9
3.2 Bostadsområde	10
3.3 Förtroende	12
4. Teori.....	13
4.1 Förtroende	13
4.2 Föreningsliv.....	15
5. Resultat	17
5.1 Uppväxt	17
5.2 Bostadsområde	18
5.3 Föreningsliv.....	19
5.4 Förtroende	19
5.5 Förebyggande av brott.....	22
6. Diskussion	24

6.1 Uppväxt	24
6.2 Bostadsområde	25
6.3 Föreningsliv.....	26
6.4 Förtroende	27
6.5 Förebyggande av brott.....	29
6.6 Reflektion kring metod.....	29
6.7 Rekommendationer för framtida forskning.....	30
7. Slutsats.....	31
8. Käll- och litteraturförteckning.....	33
8.1 Tryckta källor	33
8.2 Elektroniska källor	34

1. Inledning

Vi har iakttagit att media målar upp en bild av att förtroendet för polisen i socialt utsatta områden är lägre än vad förtroendet är i urbana områden. Media framställer dessa områden som farliga och rapporterar ofta om kriminalitet och brottslighet och de skriver även om "värstalista" (Cliffordson 2013). Den här studien kommer att behandla förtroende för polisen i socialt utsatta områden och det område som den här studien behandlade fanns med på "värstalista". Vårt intresse för detta ämne väcktes utifrån det som media rubricerar; Lågt förtroende för rättsväsendet i socialt utsatta områden (Mokhtari 2018). Aftonbladet skriver om polisens nya skräsiffror i en av sina artiklar (Granlund 2017). Dessa artiklar handlar om ett minskat förtroende för polisen i dessa bostadsområden. Media skriver att förtroendet för polisen i segregerade områden minskar. Vi vill undersöka i vår studie hur förtroendet för polisen faktiskt ser ut och fördjupa den förståelsen. I vår studie har vi valt att undersöka förtroendet för polisen bland unga män i segregerade områden. Vi är även intresserade av att undersöka om kriminalitet kan påverka förtroendet för polisen i de socialt utsatta områdena, eftersom bland annat SVT skriver i en artikel om "värstalista" där de listar de 100 värsta områdena i Sverige (Cliffordson 2013). Cliffordson (2013) skriver även att brottsligheten bland unga har ökat sedan trygghetsundersökningen som gjordes 2011. Vi undrar därför hur unga mäns förtroende ser ut för polisen och om kriminalitet kan påverka förtroendet för polisen. Sveriges radio skriver om; allmänhetens förtroende för polisen sjunker, där media då riktar in sig på allmänheten (Hansell 2018). I vår undersökning riktar vi in oss på de socialt utsatta områdena för att studera vad personer som är bosatta där anser om detta. Polisen själva skriver dock motsatsen, att förtroendet för polisen har ökat det senaste året enligt den årliga SOM-undersökningen. En möjlig anledning till detta skriver de kan vara terrordådet på Drottninggatan i Stockholm som inträffade i april 2017 och den uppskattning som polisen fick i samband med det (Polisen 2018).

1.1 Problemformulering

Vi tolkar det som att media vinklar segregerade områden som särskilt farliga och att de är utsatta på grund av gängkriminalitet, och dessa områden beskrivs även av media som invandrartäta. Det här ämnet intresserar oss eftersom vi tolkar att det är ett samhällsproblem att media ibland drar alla invånare i utsatta områden över en kam, många gånger utan att basera det på fakta. Flera tidigare forskare har forskat inom detta område, och flera myndigheter är även delaktiga och bidrar till forskning inom det här området genom statistik och rapporter. Polisen och socialtjänsten är exempel på detta problem som faktiskt påverkar samhällets uppfattning om socialt utsatta områden. Det kan leda till att allmänheten avskräcks från att röra sig i dessa områden eftersom det blir en norm att dessa områden är farliga. På lång sikt kan dessa områden bli segregerade och oattraktiva på till exempel bostadsmarknaden. I en rapport från regeringskansliet skriver Aldén och Hammarstedt (2016) att segregation till en viss del är frivillig av den orsaken att människor kan föredra att bo med människor med samma etnicitet. Författarna skriver även att segregerade områden kan vara ett resultat av diskriminering på bostadsmarknaden vilket då är den ofrivilliga orsaken till segregation. Aldén och Hammarstedt (2016) menar att det finns ett samband mellan utrikes föddas möjligheter på arbetsmarknaden och deras bostadssituation. De anser att situationen för utrikes födda på arbetsmarknaden bör förbättras och om det skulle göra det, då skulle även åtgärder kunna sättas in för att motverka diskriminering på bostadsmarknaden. Aldén och Hammarstedt (2016) skriver att problemet med boendesegregationen är att det kan påverka barnens skolresultat och därför kan det även påverka samhället i framtiden. Andersson (2001) skriver att familjen och skolan är faktorer som påverkar den kriminella utvecklingen eftersom ett barn som har problem hemma alternativt på skolan har större risk att hamna i kriminalitet i framtiden. Elmström (2007) skriver att barn som växer upp i ekonomisk utsatta områden riskerar att hamna i kriminella umgängen. Skinnari, Marklund, Nilsson, Stjärnqvist, Vesterhav (2018) skriver att kriminalitet i ett utsatt område kan leda till höga brottsiffror, vilket även kan leda till att allmänhetens förtroende för polisen minskar, samt att människor inte ringer till polisen när de bevittnar ett brott.

Skinnari et al (2018) skriver att majoriteten av Sveriges invånare anser att polisen inte fattar rättvisa beslut och att det är en faktor till att förtroendet sjunker. Vi vill undersöka hur dessa unga mäns förtroende för polisen ser ut. Vi ser det som ett problem om det finns lågt förtroende för polisen, genom att de utsatta områdena då klassas som farliga områden vilket resulterar i att de till exempel blir mindre attraktiva på bostadsmarknaden. Som orsak av detta kan inte heller polisen utföra sitt arbete i dessa områden, ifall de till exempel bemöts av stenkastning när de försöker ingripa. Vi vill undersöka ifall det finns ett samband mellan kriminalitet och lågt förtroende.

1.2 Syfte

Syftet med den här undersökningen är att undersöka unga mäns förtroende för polisen. Specifikt de män som tidigare har varit i kontakt med polisen och som bor i ett segregerat bostadsområde. Vi specificerar oss på personer som eventuellt har en kriminell bakgrund och som tidigare har varit i kontakt med polisen, eftersom vi vill undersöka om kriminalitet påverkar förtroendet för polismyndigheten. Pojkar brukar enligt (Ds 2010:9) i högre grad vara inblandade i brott och kriminalitet än vad flickor brukar vara, och därför har vi valt att undersöka förtroendet för polisen bland unga män som har varit i direktkontakt med polisen. Anledningen till detta är för att de ska kunna yttra sig om vad de anser om polisen och om deras åsikter har påverkats av den kontakten. Någon som aldrig har varit i kontakt med polisen har möjligtvis inte lika mycket åsikter om deras arbete. Orsaken till varför vi har valt detta ämne är som tidigare nämnt på grund av att media skriver väldigt mycket om minskat förtroende i socialt utsatta områden, och vi vill undersöka hur förtroendet egentligen ser ut. Vi vill granska unga mäns uppväxt i segregerade bostadsområden för att få en uppfattning om hur de anser att det har varit att växa upp i ett sådant område. Av detta vill vi utläsa om uppväxten kan ha haft en påverkan på förtroendet för polisen.

1.3 Frågeställningar

1. Hur ser förtroendet för polisen ut bland unga män som har varit i kontakt med polisen i segregerade områden?
2. Hur upplever unga män att det är att växa upp i ett segregerat bostadsområde?
3. Hur uppfattar unga män att deras tidigare erfarenheter med polisen har påverkat deras förtroende för polisen?

2. Metod

2.1 Metodval

Vår forskningsstrategi var kvalitativ och vi har därför valt att analysera vårt empiriska resultat med hjälp av kvalitativ metod. Vi har även jämfört vårt resultat utifrån valt teoretiskt perspektiv samt jämfört detta med tidigare forskning (Bryman 2018:98). Vi valde en kvalitativ metod eftersom vi ville undersöka människors egna uppfattningar och reflektioner i deras naturliga sociala miljö (Bryman 2018:477). Vi ville undersöka vad tidigare forskning hade kommit fram till och sedan jämförde vi det med empirin, därmed analyserade vi hur verkligheten i de socialt utsatta områdena såg ut och därigenom fick vi en mer djupgående förståelse (Bryman 2018:454). Den här studien genomfördes med en kvalitativ intervjustudie med sex stycken män i åldern 18-24. Kvalitativ metod valdes och det gav oss djupare information än vad en kvantitativ metod skulle ha gjort. I en kvalitativ metod så kunde vi ställa följdfrågor, vilket vi i vår studie ansåg var viktigt eftersom vi då fick bästa möjliga information från våra intervjupersoner. Vi valde att intervjua flera personer för att få fördjupad information som vi behövde för att kunna slutföra vår studie (Justesen, Meyer 2011:12-14). Denna undersökning förklaras som en kvalitativ studie eftersom vi undersökte en viss del av ett samhälle nämligen miljön i de bostadsområden som klassas som socialt utsatta områden. Samt att vi undersökte hur unga personers förtroende för polisen såg ut, de som bor i segregerade områden och som har varit i kontakt med polisen. Vår studie baserades på denna miljö och anses därför vara en fallstudie (Bryman 2018:96-97).

2.2 Urval

Bryman (2018:504-505) skriver om en teknik som vi använde oss av i den här studien vilket kallas för snöbollsurval. Det innebar att vi kom i kontakt med våra intervjupersoner genom privata kontakter. Vi kontaktade en grupp utvalda personer, som i sin tur pratade med sina vänner och bekanta som kunde tänka sig att ställa upp som deltagare i vår studie. Vi ansåg att detta tillvägagångssätt var optimalt för den här studien eftersom vi sökte någon person som tidigare hade varit i direktkontakt med polisen, och eftersom vi antog att det kunde vara svårt för oss att nå ut till privatpersoner i segregerade områden som frivilligt hade låtit sig intervjuas. Många personer som blev tillfrågade valde att avstå från att medverka i studien, men vi fick kontakt med sex stycken personer som var villiga att ställa upp på en intervju. Vi intervjuade sex stycken män i åldern 18-24. Vi studerade män eftersom det framställs i media som att det enbart är män som är inblandade i kriminella gäng, och vi valde att avgränsa oss till unga vuxna personer. Vi valde myndiga personer eftersom om de skulle ha varit under 18 år så skulle vi ha behövt en målsmans tillåtelse för att genomföra en intervju. Vi valde även att stanna vid 24 års ålder eftersom vi ville samtala med unga personer som ganska nyligen hade haft kontakt med polisen. Samtliga personer var födda och upp vuxna i Sverige och därför så bortsåg vi från utrikes födda personer i vår studie.

2.3 Datainsamling

Vi skapade en intervjuguide med huvudfrågor som baserades på vår problemformulering eftersom att vi ville att alla personer som vi intervjuade skulle få besvara samma frågor. Vi hade även en del frågor som vi på förhand bestämde att vi ville ha svar på för att få ut den kunskap som vi ansåg oss behöva. Att kunna ändra riktning under intervjuens gång var viktigt för oss eftersom intervjupersonerna då fick möjlighet att utveckla sina svar och de kunde även ta upp egna ämnen som kunde vara av intresse, som vi inte hade tänkt fråga om. Vi ville att intervjun skulle vara öppen, så att vi kunde få fram den information som vi sökte baserat på våra frågeställningar och att vi även kunde ställa hur, vad och varför-frågor samt även följdfrågor vid behov. Strukturen som vi valde vid genomförandet av intervjuerna blev semistrukturell (Justesen & Meyer 2011:46-47). Justesen och Meyer (2011:49) skriver att under intervjuens gång så skulle vi som forskare tänka; vad ska vi använda den här kunskapen till och hur kan vi koppla det här svaret till undersökningens syfte? Vi hade med oss dessa frågor under intervjuerna, eftersom vi hela tiden ville återkoppla all ny kunskap som vi fick till vårt syfte och våra frågeställningar.

Vi valde att under intervjun spela in intervjupersonernas svar eftersom vi ville vara närvarande i stunden och kunna följa med i samtalet och diskussionen. Det i sin tur ledde till att vi inte behövde föra egna anteckningar under samtalet utan vi kunde fokusera på intervjupersonen. Under intervjuerna så fokuserade vi främst på respondenterna, men även hur de sa sina svar och på vilket sätt som de berättade om händelser. Innan vi påbörjade en intervju så bad vi om tillåtelse och frågade intervjupersonen om det gick bra att vi spelade in samtalet och samtliga godkände detta. Det inspelade materialet valde vi i efterhand att transkribera, och det kunde sedan påminna oss om vad personen hade berättat under intervjun och de exakta svar som vi hade fått. Att transkribera vårt material var väldigt tidskrävande men det hjälpte oss eftersom vi i det inspelade materialet kunde höra intervjupersonens exakta ord och uttryck (Bryman 2018:578-579).

Intervjuerna genomfördes mellan den 5 december och 17 december och varje intervju varade mellan 30-45 minuter. De genomfördes i en privat bostad men även hemma hos några respondenter. För de som inte kunde ta sig till den privata bostaden så valde vi att genomföra intervjuerna hemma hos respondenterna, för att det skulle vara en lugn och trygg miljö för dem. Valet att befinna sig i en bostad var för att respondenterna skulle känna sig bekväma med att besvara de frågor som kunde uppfattas som känsliga utan att respondenterna skulle känna sig obekväma av människor runt omkring. Vi utförde sex stycken intervjuer men valde att endast använda oss av resultatet från fem stycken intervjuer i vår studie, eftersom en av intervjuerna inte tillförde det material som vi behövde. Respondenten i fråga ville inte besvara våra frågor eftersom han ansåg att det var ett känsligt ämne, vilket gjorde att han svarade väldigt kortfattat. Innan intervjuerna påbörjades så samtalade vi lite och vi berättade kort om oss själva eftersom vi hade fått kontakt med respondenterna via kontakter och för att skapa en avslappnad stämning. I början av intervjun så berättade vi om vår studie och vi introducerade även vårt ämne. Vi förklarade för respondenterna att det var frivilligt att svara på frågorna och om de inte kände sig trygga så kunde de avstå från att svara på en viss fråga. Detta valde vi att säga för att respondenterna skulle känna en trygghet och eftersom vårt mål och syfte var att respondenterna skulle vilja dela med sig av deras erfarenheter till oss.

2.4 Dataanalys

När vi citerade våra intervjupersoner så "tvättade" vi citaten, vilket innebar att vi ändrade citatet från ett svenskt talesätt till skriftspråk, men även eftersom det kunde förekomma slanguttryck i deras talesätt. Vi samtalade efter varje intervju för att stämma av med varandra och kontrollera om vi båda hade uppfattat respondentens svar på samma sätt och efter detta satte vi oss ner och transkriberade intervjuerna. Vi använde inspelningarna från intervjuerna vilket gjorde transkriberingen lättare för oss (Bryman 2018:577-582). Vi försökte ganska omgående koda våra intervjuer för att finna viktiga utgångspunkter i respondenternas svar. När vi skulle analysera vårt material så använde vi oss en så kallad indexering eller kodning som det också kallas. Vi ville få en djupare förståelse för vad informationen faktiskt handlade om och vilka teman som vi kunde urskilja från materialet. Vi läste noga igenom vårt material och började sedan plocka ut vissa meningar och ord som vi ansåg kunde sättas samman och som hörde ihop. Vi lade märke till respondenternas olika svar och kommentarer som liknade varandra och genom dessa hittade vi nyckelord i texten. Detta gav oss sedan de teman och termer som vi behövde för att kunna se ett samband i materialet. Vi använde koderna som ett stöd i analysen eftersom vi inte ville låta dem ta över hela vår analys (Bryman 2018:698-700). Genom kodningen kunde vi urskilja vilket språkbruk som respondenten använde, men även respondentens tankar och känslor kring ämnet. Vi kunde med hjälp av kodningen kategorisera vår data efter vår forskningsfråga. Vi valde sedan att använda oss av en tematisk analys. Våra teman är; uppväxt, bostadsområde, föreningsliv, förtroende för polisen och polisens förebyggande av brott. Dessa teman kunde vi urskilja när vi kodade våra intervjuer eftersom vi plockade ut meningar och hittade samband i respondenternas svar. Dessa ämnen togs upp av våra respondenter vid återkommande tillfällen och dessa blev därför våra teman i vårt empiriska resultat (Bryman 2018:698-703). När vi hade valt teman från våra intervjuer så började vi att diskutera kring dessa utifrån vår forskningsfråga för att sedan kunna analysera vår data. Utifrån våra teman så plockade vi ut citat från respondenternas svar som vi ansåg var relevanta och utstickande, som vi sedan kunde diskutera och jämföra med tidigare forskning och vår teori.

2.5 Tillförlitlighet och äkthet

Vi valde att använda oss av tillförlitlighet och äkthet i vår undersökning istället för validitet och reliabilitet, eftersom metoden validitet och reliabilitet mestadels används vid kvantitativa undersökningar. Reliabilitet och validitet hade dock gått att använda till vår kvalitativa forskning men vi valde istället tillförlitlighet och äkthet eftersom vi ville förtydliga att det var en kvalitativ metod som vi använde i den här studien (Bryman 2018:463). Tillförlitlighet består av fyra delar som är trovärdighet, överförbarhet, pålitlighet och möjlighet att styrka och konfirmera. Vi har inte rapporterat resultatet till våra respondenter, på grund av att det saknades intresse från respondenternas sida att lägga ner tid på en sådan uppföljning. I vår undersökning har vi arbetat med överförbarhet genom att vi har gett en tät och detaljrik beskrivning av miljön. Vilket har hjälpt oss att bedöma hur överförbart vårt resultat är till en annan miljö än den som vi har använt oss av. Vi har arbetat med pålitlighet i vår undersökning genom att vi har haft en handledare som har granskat vårt arbete under hela studiens gång och som har bedömt kvaliteten på vårt arbete. Detta har vi gjort för att säkerställa vår forskningsprocess. För att konfirmera möjligheten att styrka och konfirmera så lade vi inte medvetet några personliga värderingar i våra slutsatser (Bryman 2018:467-470). Äkthet består av fem delar som är; rättvis bild, ontologisk autenticitet, pedagogisk autenticitet, katalytisk autenticitet och taktisk autenticitet. Vi har valt att ta upp

äkthet i vår metod eftersom vi endast till en viss del har arbetat med äkthet. Vi har inte pratat med våra intervjupersoner specifikt om äkthet eller hur detta kan komma att påverka deras liv och livssituation, eftersom äkthet kan anses vara provocerande. Vi har arbetat med rättvis bild genom att ge våra intervjupersoner möjligheten att återge deras historia och deras uppfattningar genom att inte förvränga deras berättelse. Vi använde oss även av en semistrukturerad intervjumetod, vilket gjorde att vi lämnade öppet för intervjupersonerna att själva kunna styra intervjuerna till en viss del. Genom den pedagogiska autenticiteten så tolkar vi det som att intervjupersonerna som ställde upp i vårt arbete fick en bättre uppfattning om hur andra personer uppfattar situationen. Genom den katalytiska autenticiteten så förmodar vi inte att våra intervjupersoners livssituation har förändrats men att vårt arbete kan ha påverkat om de sedan skulle läsa vårt färdigställda resultat. Då kanske de skulle få en förståelse för bakomliggande faktorer och hur de själva påverkas av dessa. Vi valde att inte ta med taktisk autenticitet i vårt arbete eftersom det inte var något som vår undersökning kunde fastställa (Bryman 2018:470).

2.6 Etiska aspekter

När vi utförde våra intervjuer så var vi tvungna att följa de etiska principer som Bryman (2018:170-171) skriver om, eftersom vi ville skydda intervjupersonernas integritet och anonymitet. Resultatet från undersökningen fick vi inte använda till något annat än vår forskning. Om någon intervjuperson kunde ta skada eller påverkas negativt av att medverka så hade vi inte följt de etiska principerna vid vår forskning. De forskningsetiska principer som vi förhöll oss till bestod utav fyra huvudkrav (Vetenskapsrådet 2002).

2.6.1 Informationskravet

Detta innebar att vi som forskare var tvungna att informera de personer som kom att delta i vår studie om studiens syfte. Det handlade om deltagarnas uppgift och vilka villkor som kunde komma att gälla för dem. Först och främst så behövde personen som blev intervjuad göra detta av egen fri vilja, men personen behövde också bli informerad att de när som helst hade rätt att avbryta om de inte längre ville medverka. Vi informerade våra respondenter om detta samt beskrev hur vi skulle genomföra studien och vilken ny kunskap som vi hoppades kunna få i samband med vår studie. Vi berättade muntligt om studiens risker och även att informationen endast skulle användas i forskningssyfte (Vetenskapsrådet 2002).

2.6.2 Samtyckeskravet

Det fanns även ett samtyckeskrav som vi behövde ha i beaktning, vilket innebar att vi behövde inhämta samtycke från våra respondenter. De var tvungna att självständigt få bestämma och sätta villkor på deras deltagande. De hade som tidigare nämnt rätt att avbryta när de ville och de skulle själva kunna känna att den möjligheten fanns utan att det skulle medföra några negativa följder för dem. Vi har försökt att tillgodose detta krav genom att informera via dialog med våra respondenter om detta (Vetenskapsrådet 2002).

2.6.3 Konfidentialitetskravet

Konfidentialitetskravet innebar att personerna som deltog i våra intervjuer skulle vara och förbli anonyma. Vi fick inte ange uppgifter som kunde avslöja deras identitet i vår studie. Om vi skulle ha använt någon information som kunde anses vara etiskt känslig, så borde vi på förhand ha slutit

ett avtal med intervjupersonerna så att de kunde känna en trygghet när de svarade på våra frågor. Den information som vi fick av intervjupersonerna behandlade vi hänsynsfullt så att ingen utomstående skulle kunna identifiera personerna utifrån vår forskningsstudie. Vi skyddade även vårt inspelade material från intervjuerna så att ingen utomstående person skulle kunna få tillgång till dem. Information som kunde anses vara känslig och som kunde identifiera personerna, har vi inte skrivit om i vår studie, eftersom vi då först hade behövt få samtycke från våra respondenter (Vetenskapsrådet 2002). Vi har inte använt någon information som kan kopplas till våra intervjupersoner. Vi valde att inte specificera några bostadsområden för att våra respondenter skulle kunna känna sig trygga och dela med sig. Detta gjorde vi för att den här studien inte ska avslöja våra respondenters identiteter.

2.6.4 Nyttjandekravet

Kravet innebar att den information som vi har fått från våra respondenter endast fick användas i vår studie och till vår forskningsfråga. Den information som vi fick från våra intervjupersoner har vi endast använt för att kunna besvara våra frågeställningar. Nyttjandekravet innebar även att de uppgifter som vi har fått in från våra intervjuer inte får användas av statliga myndigheter för exempelvis en fällande dom eller tvångsintag. Om personerna som har deltagit i vår undersökning sedan vill använda vår studie för att till exempel få vårdhjälp, så får de använda våra uppgifter men ingen utomstående får använda den informationen. Vilket inte är möjligt i det här fallet, eftersom vi inte har uppgett någon information som kan identifiera våra intervjupersoner (Vetenskapsrådet 2002).

3. Tidigare forskning

3.1 Uppväxt

Andersson (2001) skriver i en studie om kriminell utveckling. Författaren undersöker olika faktorer som kan påverka kriminell utveckling senare i livet, dessa inkluderar tidiga skeenden som till exempel familjefaktorer men även andra individuella faktorer. Dåliga familjeförhållanden kan leda till negativa konsekvenser för barnet senare i livet och därför kan det vara en stor riskfaktor. Orsaken till att den kriminella utvecklingen i dessa skeenden ökar är på grund av att barn utvecklar psykosociala problem som kan vara en av flera olika vägar mot kriminell utveckling. En annan faktor som är påverkande för kriminell utveckling skriver Andersson är bostadsområdet som familjen är bosatt i och om brott är vanligt förekommande i området, även hur relationen till grannarna ser ut kan påverka. Om polisen ofta finns närvarande och cirkulerar i området eller om det finns mycket föreningsverksamhet, alla dessa delar är faktorer som påverkar kriminell utveckling. Något som dock bör lyftas fram enligt Andersson är att det inte med säkerhet går att avgöra om en person kommer att bli kriminell på grund av någon av dessa faktorer, men det är faktorer som kan öka risken för kriminell utveckling (Andersson 2001).

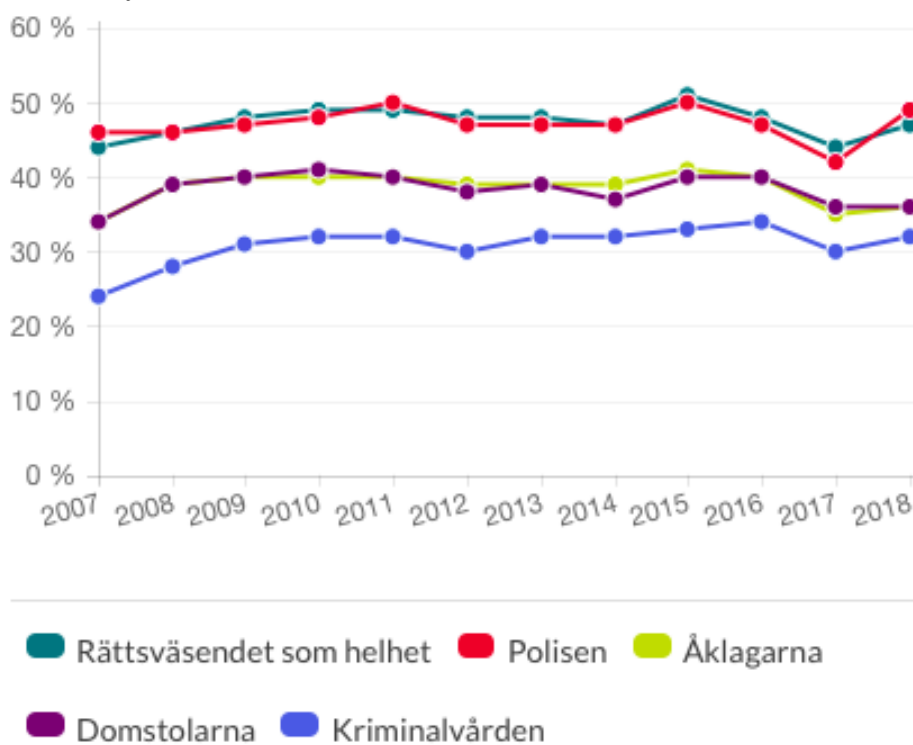
Åtgärder för att minska risken för kriminell utveckling skriver Andersson (2001) är att barn som inte har en god familjekontakt bör få stöd från utbildade personer som de kan prata med. Föräldrar som själva har psykosociala problem behöver även de få stöd och hjälp, för att de sedan ska kunna ge barnet det stöd som barnet behöver. Om föräldrarna får hjälp i tid så kanske de kan förstå när barnet behöver stöd och hur de ska reagera när en viss situation uppstår. En annan åtgärd som Andersson skriver om är att barnavårdscentralen och skolan måste vara uppmärksamma för att kunna uppfatta om något är fel. En åtgärd som har testats är Problem-solving skills training (PSST) vilket innebär att barnets liv kartläggs, och att barnets liv sedan får spelas upp i olika rollspel med helt andra beteenden än de som har kartlagts. Experimentet har varit positivt och i ett fall så började barnet använda det beteendet som återfanns i rollspelen (Andersson 2001). Hur arbetar då Sverige med detta? Både skolan, mödravården, barnhälsovården, barn- och ungdomspsykiatri har skyldighet att anmäla enligt 14 kap. 1 § socialtjänstlagen (SFS 2018:1894) när de befäradar att ett barn far illa och behöver hjälp. Dock så kan dokumentation, måldokument och styrinstrument saknas på många platser särskilt inom skolan, vilket gör att arbetet med att minska faktorerna för kriminell utveckling minskar då de barnen inte får den hjälp som de behöver. Andersson (2001) har kommit fram till att regeringen bör arbeta brottsförebyggande och därför bör de genomföra tidiga insatser för att värvandet av brottslingar ska avta. För att kunna arbeta med detta så måste det finnas kunskap inom området som då också behöver förbättras. Författaren menar att det tidigare inte har funnits tillräcklig kunskap inom området för att polisen ska kunna arbeta brottsförebyggande (Andersson 2001). I denna studie så intresserar vi oss för vilka faktorer som kan påverka att en människa hamnar i kriminalitet. Vi vill undersöka vilken miljö som våra respondenter har växt upp i och hur deras familjesituation ser ut. Vi kommer att fråga våra intervjupersoner om deras bakgrund för att se om deras uppväxt kan ha påverkat deras förtroende för polisen.

3.2 Bostadsområde

Socialt utsatta områden beskrivs i denna undersökning och är även definierat av polisen; ett geografiskt avgränsat område som karaktäriseras av en låg socioekonomisk status, där kriminella har en inverkan på lokalsamhället (NOA 2017). Men definitionen kan variera, i en annan artikel beskrivs socialt utsatta områden så här; området kännetecknas av omfattande problematik med etnisk och ekono-misk segregation, hög arbetslöshet, låg utbildningsnivå, otrygghet, kriminella nätverk och höga ohälsotal. Skinnari et al (2018) skriver att höga brottsiffror i ett socialt utsatt område skapar en otrygg miljö för andra personer som är bosatta i dessa områden. Många av dessa brottsproblem är exempelvis narkotikaförsäljning och buskörningar. Personer som är bosatta i dessa områden upplever ofta att det är män och unga killar som är medlemmar i dessa kriminella gäng.

Skinnari et al (2018) har kommit fram till att förtroendet för polisen i socialt utsatta områden är lägre än i de urbana områdena. En orsak till att förtroendet för polisen sjunker är att polisen enligt författarna inte är effektiva och griper dem som är anslutna till kända kriminella gäng. Dessa gäng tillåts att existera och det skapar en osäkerhet på gatorna genom brott som till exempel narkotikaförsäljning och gängskjutningar. En annan orsak till ett lågt förtroende tror författarna kan vara när människor upplever att polisen inte fattar rättvisa beslut eller när oskyldiga personer påverkas genom att bli stoppade av polisen. Unga män känner generellt lågt förtroendet för polisen och att det även är den gruppen män som anser att polisen inte fattar rättvisa beslut. Många personer i socialt utsatta områden uppger även att de inte skulle ringa till polisen om de bevittnar ett brott på grund av rädsla för de kriminella gängerna. Nationella operativa avdelningen hos polisen skriver om detta i en rapport om utsatta områden där de menar att polis, ambulans och räddningstjänst ofta bemöts av stenkastning eller smällare som kallas för "bangers" när de ankommer till dessa områden vilket skapar oro. Polisen skriver också att de har genomfört olika undersökningar i särskilt utsatta områden för att se hur polisen har blivit bemött av allmänheten. Undersökningarna visade att allmänheten på dagtid bemöter polisen med leenden och hälsningar, men efter klockan 17 på eftermiddagen så stänger människor in sig och drar sig undan från polisen. Orsaken till detta är att efter klockan 17 så brukar de kriminella aktiviteterna påbörjas och därav skapas även en rädsla för att interagera med polisen. De som är bosatta i området vill därför inte visa sin trogna sida till polisen inför de kriminella gängerna (NOA 2017). Skinnari et al (2018) har kommit fram till att rättsväsendet har svårt att utföra sitt jobb i dessa områden på grund av att förtroendet är lägre, en annan anledning till att människor inte är lika samarbetsvilliga kan som tidigare nämnt vara på grund av rädsla. Trots ett lågt förtroende i socialt utsatta områden i relation till urbana områden skriver författarna att förtroendet i de segregerade bostadsområdena ändå har ökat mellan åren 2012-2017 vid en jämförelse mellan åren 2006-2011 (Skinnari et al 2018). Även enligt den årliga nationella trygghetsundersökningen (Nationella trygghetsundersökningen: brottsförebyggande rådet 2018) så har förtroendet för polisen ökat kraftigt sedan 2017.

Förtroende för rättsväsendet

Figur 1: Förtroende för rättsväsendet (Nationella trygghetsundersökningen: brottsförebyggande rådet 2018)

Resultatet från de satsningar som polisen gör skriver Nationella operativa avdelningen är att fler poliser som befinner sig i de särskilt utsatta områdena har minskat störningar för den bosatta allmänheten genom till exempel färre antal buskörningar. Ökad närvaro av polisen har även minskat oron vilket även bidrar till att fler väljer att hjälpa polisen hellre än att stjälpa. Detta är något som polisen ständigt arbetar med för att minska problemen i socialt utsatta områden (NOA 2017). Polisen arbetar brottsförebyggande med ungdomar genom att röra sig på platser där många ungdomar samlas för att förhindra att de hamnar i kriminalitet. Polisen samarbetar med medborgarna i frågor som rör hur polisen ska arbeta brottsförebyggande lokalt för det kan i sin tur öka förtroendet för polisen (Polisen 2018).

Vesterhav och Korsell (2016) har kommit fram till att ett segregerat bostadsområde kan vara en påverkande faktor för de unga kriminella, men att det inte är alla som kommer från ett socialt utsatt område som hamnar i kriminella gäng. Det är alltså ingen garanti bara för att personen växer upp i ett sådant område (Vesterhav & Korsell 2016). I en undersökning som Nationella operativa avdelningen (2017) gjorde så skriver författarna om kriminella gäng och deras revir som till exempel kan vara ett socialt utsatt område. Detta revirbeteende kan ibland leda till våldsamma konflikter, vilket kan skapa en farlig miljö för polisen om de kriminella skulle angripa eller skjuta mot dem. En farlig konsekvens av organiserad brottslighet är att den typen av grupp kan påverka legitimiteten till statliga organisationer. Tilliten för staten kan minska menar Vesterhav och Korsell (2016) genom tillväxten av självdefinierade grupper. En självdefinierad grupp och deras existens kan minska förtroendet för polisen om medborgarna inte känner sig trygga. Dessa grupper kan utmana statens myndigheter och det sker speciellt i samhällets mest

utsatta områden där brottsligheten kan få en stor frihet. I studien kommer vi att fokusera på de segregerade bostadsområdena. Vi vill undersöka om ett socialt utsatt bostadsområde kan påverka unga män att hamna i kriminalitet.

3.3 Förtroende

Kriminalitet hos en ung människa kan utvecklas gradvis och i en miljö som ett utsatt område till exempel, så är det inte ovanligt att de äldre kriminella fungerar som en slags förebild för de yngre kriminella personerna och rekryterar in dem i en tidig ålder. Det är inte heller ovanligt att se kriminalitet gå från generation till generation i en så kallad släktbaserad kriminalitet. Något som är farligt med organiserad brottslighet är när unga personer som är relativt nya och oerfarna inom kriminella gäng, kan ha i uppgift att ansvara för hämtning och lämning av bilar och skjutvapen eller distribution av narkotika. Hen kanske även måste förvara skjutvapen eller göra sig av med vapen, missbruk av alkohol och narkotika kan förekomma, och det i sin tur kan skapa ett utbud och en efterfrågan på marknaden för droger och illegala vapen. Personer som ingår i en sådan brottslig organisation kan även känna en stark lojalitet, vilket kan vara skadligt för dem eftersom organisationen kan bestå av starka hierarkier och ha regler som måste följas. Den lojaliteten kan även minska förtroendet för andra människor som inte ingår i den egna gruppen. Det kan skapa en skadlig kultur där personer kan bli uteslutna ur organisationen om lojaliteten sätts på prov eller om det uppstår konflikter och maktkamper. Personer kan även bli straffade genom misshandel, skjutningar eller i värsta fall mord. Det kan finnas en skadlig kultur inom dessa grupper där personer gör som de blir tillsagda och de endast känner tilltro till det egna samtalet inom gruppen. Inom den brottsliga organisationen kan det finnas en kultur att till exempel stickvapen och skjutvapen är vanligt förekommande och att den kriminella miljön kan kräva det (Vesterhav & Korsell 2016).

Gunnarsson (2017) skriver om social tillit och att om en människa upplevs ha pengar, makt och status i andras ögon så kan de även uppleva att hen är falsk mot andra människor. Författaren menar att den personen upplevs som en egoist som många andra då har svårt att lita på. I studien så visar undersökningen att flera ungdomar anser att människor har två ansikten och att de tidigare har upplevt manipulation från andra människor. Flera ungdomar beskrev även att den sociala tilliten till andra människor sjönk eftersom människor pratar med varandra om sina upplevelser som hon väljer att kalla för "munnarna går". Vilket innebär att den person som dessa ungdomar litar på kan i sin tur lita på någon annan och därför kan känslig information spridas vidare. Om en person har blivit sviken av en person som hen känner så kan det innebära att den personen faktiskt känner mer tillit till främlingar eftersom de inte har en bakgrund av svek i deras relation. Gunnarsson (2017) kom i sin studie fram till att tillit inte är något generellt, utan det skiljer sig från person till person och därför är människor på sin vakt och är försiktiga när de träffar nya människor som måste förtjäna tillit. En del av resultatet var även att en del personer dömer andra utifrån det första mötet med dem, och framförallt baserat på hur deras attityd var under det första mötet. Vi kommer att undersöka hur förtroendet till polisen ser ut bland boende i ett socialt utsatt område samt hur kriminaliteten yttrar sig. Vi är även intresserade av att veta om våra respondenter uppmärksammar brottslighet i det område som de bor i samt om våra intervjupersoner anser att polisen fattar rättvisa beslut, och om de anser att polisen arbetar brottsförebyggande.

4. Teori

4.1 Förtroende

Aronsson et al. (2015) skriver att om vi människor känner tillit så blir vår värld mer förutsägbar och det leder i sin tur till att vi blir mindre stressade. Författaren menar att kärnan i tilliten är pålitlighet och att tillit kan ge en förståelse för människor. Tillit handlar enligt Aronsson om upplevelser, känslor och möjligheter som framkallar en handling hos människan och därför finns tillit i vår kultur. Tillit kan skapas genom kunskap och samspel över tid eller av identifikation om en person kan känna till eller förutse en annan persons behov. Det finns även en så kallad uträknad tillit som är en konsekvens av olika beteenden där människor gör som de har sagt, därför att de är rädda för konsekvenserna om de inte gör så och då skapas en ohälsosam kultur i den gemensamma gruppen. Utan tilliten så kommer människor inte att vilja ta risker, vilket kan leda till att människor hellre vistas i små grupper där tilliten och tryggheten finns, och att de då inte samarbetar med världen utanför den gruppen. Utan tillit så lever vi människor i en osäkerhet och det gör även att tillit skapar mer tillit och ger ringar på vattnet, eftersom då försvinner den osäkerheten till andra människor eller till samhället. Författaren menar att tillit är något ömsesidigt, att den som ger tillit även kommer att bemötas på ett tillitsfullt sätt. När människor inte känner tillit i samhället som vi lever i idag så kan det kallas för misstillit, och det kan vara när en rationell människa misstror ett samhälle som är byggt på demokratiska värderingar. Tillit är en grundpelare som håller ihop samhället och välfärdssystemet och även här är det ömsesidigt att välfärd i sin tur leder till tillit.

Hill och O'Hara O'Connor (2006) skriver att forskare inte har lyckats definiera tillit i ett samlat begrepp, men de är överens om att tillit är ett viktigt grundläggande fundament i ett samhälle eftersom förtroende är en avgörande del i mänskliga relationer. Sociala normer kan bidra till att personer motiveras att känna tillit bortom deras själviska intressen, vilket även lagar kan bidra till. Det kan till exempel handla om värderingar i samhället och socialt accepterade beteenden. Dock så menar författarna att vår egen intuition står över de externa faktorerna och att våra egna intressen påverkar oss mer än vad sociala normer gör. Hill och O'Hara O'Connor (2006) skriver att forskare menar att om person A känner tillit till person B, så är person A samtidigt villig att utsätta sig för en risk att person B kan förstöra eller skada den tilliten. Men det är en risk som person A är villig att ta när hen litar på person B. Förtroende handlar om positiva förväntningar om saker som en person hoppas på ska ske och misstro är positiva förväntningar på saker som en person är rädd för ska inträffa. Därför behöver inte låg tillit vara detsamma som hög misstro och en låg misstro motsvarar inte en hög tillit. Författarna skriver även om föreningsliv och att människor som är anslutna till varandra genom socialisering i samhället, att de rent generellt har ett större förtroende. Därför anser de att minoriteter och människor som befinner sig i underläge har svårare att lyckas på arbetsmarknaden eftersom de brukar ha lägre tillit till varandra. Människor har en tendens att känna tillit till de närmaste omkring sig, de som de upprepade gånger interagerar med. Hill och O'Hara O'Connor (2006) skriver att förtroende är ett förutsäggande om hur en person antar att den andra personen eller organisationen kommer att agera. Vad är det som är farligt med att människor känner låg tillit till varandra och samhället? Jo det kan leda till paranoia och den människan kan gå miste om möjligheter i sitt liv. Om en person istället litar för mycket på samhället och systemet så kan det leda till inkompetens, bedrägeri och minskad effektivitet. Författarna skriver här om den perfekta balansen i samhället. I relation till

andra människor så kan en person lita på en annan person i vissa situationer, men de kan även misstro varandra i andra frågor. Vilket är ganska vanligt och det visar att personer kan känna tillit och misstro på samma gång. Människor i grupp har en tendens att lita på sina medlemmar i den egna sociala gruppen men det kan även indirekt leda till misstro till medlemmar i andra grupper. Detta begränsar vårt samhälle och samspelet mellan dessa grupper, och det är även vanligt förekommande bland kriminella grupper där tillit till den egna gruppen betyder allt. Den tilliten leder ofta till samarbete och en sammanhållning, dock är det inte alltid som samarbete mellan människor automatiskt leder till förtroende (Hill & O'Hara O'Connor 2006).

Tillit och förtroende är en förutsättning för ett väl fungerande samhälle. Tillit till samhällets institutioner och tilliten till varandra är minst lika viktig. Aronsson et al. (2015) har kategoriserat tillit i sex olika kategorier, den första kallas för tillitens subjekt som är personlighetsbaserad. Författarna beskriver misstro genom att skriva "att istället välja misstro leder till att livet begränsas, det skapar ofrihet och distans i relationer till andra". Det kan även finnas en misstro till samhället som kallas för strukturell misstro, som till exempel kan vara kameraövervakning på offentliga platser och säkerhetskontroller på flygplatser. Det finns även en kollektiv tillit som kan präglas av oskrivna regler och förväntningar i en grupp, till exempel när två eller fler personer känner tillit till varandra i en familj eller en organisation. Den andra kategorin kallas för tillitens objekt och kontext. Tilliten är inte bara ett subjekt utan den riktas även mot något objekt. Personer kan känna tillit till sig själva eller till personer i sin närhet eller till människor i allmänhet. Att känna tillit till människor i allmänhet kallas för social tillit, detta kan uppstå genom kultur eller lika värderingar. Likaväl som personer kan känna tillit till andra människor kan de även känna förtroende för organisationer och institutioner (Aronsson et al. 2015).

Sedan kommer den tredje kategorin som är tillitens uttryck och förekomst. Tillit kan visas genom attityd och som en aspekt av handlingar. Regler och brist på regler kan vara uttryck för tillit, till exempel en förvaltning med låg korruption som är uttryck för om det finns tillit i ett samhälle som är baserat på regler. Den fjärde kategorin kallas för tillitens roll och handlar om vad som skapar och orsakar tillit, vilka effekter och konsekvenser tilliten får, och parallella fenomen till tillit. Våra erfarenheter är det som skapar tillit, utvecklingen av tillit börjar redan när vi är barn då erfarenheter och möten med människor startar. Är barnet utsatt för våld i sin uppväxt kan detta vara en faktor som kan påverka att tilliten till människor blir lägre. Det första mötet med en främling och hur det går kan komma att avgöra och prägla framtida förtroende för främlingar. Tillit kan anses vara en följd av medvetna eller omedvetna individuella val. Bristen på tillit kan leda till att andra människor tar avstånd från oss. Faktorer som skapar tillit kan vara bland annat föreningar, utbildning, jämlikhet, välfärd och rättssäkerhet. Genom skapandet av ett bra förhållande och strävan efter en större kunskap och utbildning gällande till exempel jämställdhet så skapas också en tillitsprocess. Den femte kategorin är tillitens värde som innebär att tillit är något värdefullt, men författarna ställer frågan om det kan finnas för mycket tillit eller om tillit kan vara negativt i någon form. De kom fram till att naivitet till offentliga institutioner kan leda till en tystnad och lydnad, vilket innebär att människor kan skapa en blind tilltro till institutionerna vilket det kan ske vid för mycket tillit. Den sjätte och sista kategorin kallas för tillitens rationalitet. Tillit kan då vara gynnsam eftersom den person som visar tillit till en annan människa ofta bemöts på samma sätt. Om en person har svårt att känna tillit till andra människor så bör den försöka agera som att den ändå gör det eftersom personen ifråga då blir bemött likadant (Aronsson et al. 2015).

Aronsson et al. (2015) menar att det kan finnas ett samband mellan personers tillit till deras familj och deras förtroende för samhällets institutioner. Om en person känner förtroende för sina familjemedlemmar så kan de även känna tillit till okända människor och därmed kan även förtroendet för institutionerna öka. Sverige betraktas som ett land där tilliten är relativt hög och personers socioekonomiska bakgrund, barndom och erfarenheter i vuxenlivet kan vara bidragande faktorer till detta. Åldern spelar även en stor roll eftersom yngre personer oftast känner en lägre tillit till andra personer och till staten jämfört med vad en person i medelåldern gör. Om en ung person har upplevt separation inom familjen eller blivit utsatt för brott så kan det också bidra till en lägre tillit till både andra människor och institutioner. De unga personerna kan få en negativ upplevelse av de svenska institutionerna eftersom deras generation generellt är mer otrygga. Vilket de är på både arbetsmarknaden i form av osäkra anställningar, men även på bostadsmarknaden där det kan vara svårt att komma in. Däremot så kan de flesta unga personer känna en större tillit för skolan än vad den äldre generationen gör. Författarna menar att en personlig koppling till själva tillitsobjektet är en avgörande faktor om det finns tillit eller inte. De diskuterar även att tjänstemannarollen är viktig för tilliten för hela den offentliga sektorn, till exempel så kan en person som har blivit bra bemött av en tjänsteman också känna förtroende för den lokala polisen. Det är oftast den äldre generationen som litar på de offentliga institutionerna och den yngre generationen litar desto mer på den privata sfären. Tillit handlar även mycket om förväntan, en förväntan om hur vi ska bli bemötta och hur olika situationer ska hanteras. Om en person känner tillit till sig själv så känner den personen oftast det för andra människor också. Tillit kan även handla om att värna sina gemensamma intressen. Om personer känner tillit till samhället så ger det samhället makt över dessa människor, men människorna får även då en individuell makt. Författarna skriver om olika hot mot tilliten och ett av dessa hot är media och den elektroniska kommunikationen som vi använder oss av idag. De menar att förr så tog människor ett plakat i handen och gick tillsammans i en revolution, men idag ser det helt annorlunda ut. Idag så skriver människor ett argt Twitterinlägg eller lägger upp en bild på Instagram istället för att samtala och diskutera. Som konsekvens av detta skapas en annan form av gemenskap som är lätt att få tillgång till, men det kan även leda till minskad tillit till andra människor (Aronsson et al. 2015).

4.2 Föreningsliv

Putnam (2011) har kommit fram till att förtroende uppstår genom föreningsliv och det kan vara allt ifrån fotbollsföreningar till fackföreningar. Personer som hellre väljer att sitta hemma och titta på tv än att umgås med andra människor känner generellt lägre förtroende till andra människor (Putnam 2011:106-114). Om en person vet att hans tjänster och förtroende inte blir utnyttjade så är den personen oftast mer villig att hjälpa till och kan lättare känna tillit till andra människor (Putnam 2011:194). Putnam jämförde norra Italien med södra Italien eftersom de hade olika förmågor att skapa demokrati, och att landets folkstyre skiljde sig åt. Putnams analys innebar att människor måste interagera med varandra för att det i sin tur skapar tillit i hela samhället. Han analyserade att i den norra delen av Italien så var människorna bättre på att skapa demokrati och att de kände ett större förtroende för staten. Putnams teori var att orsaken till detta var för att människorna hade ett större föreningsliv än vad människorna i södra Italien hade. Därför ansåg han att södra Italiens förmåga att bilda demokrati var lägre eftersom föreningslivet där också var svagare (Putnam 2011:203-205).

Rothstein och Kumlin (1993) menar däremot att det inte finns ett kausalt samband mellan föreningsliv och samhällsutveckling. Frivillig organisering och socialt samspel har enligt författarna inte något direkt samband med en växande ekonomi och demokrati. De anser även att Putnams teori kanske fungerar i teorin men inte i praktiken och att organisering inte behöver öka tilliten till andra människor och institutioner. Rothstein och Kumlin (1993) menar att förtroende går i arv från föräldrar till deras barn och att all frivillig organisering bland människor inte alltid behöver vara positivt. Författarna skriver att kriminella gäng och huliganer är den form av deltagande och organisering som är negativ och kan leda till minskat förtroende för andra människor. Personer som bor i korrupta länder kan känna ett lägre förtroende till både andra människor och till institutioner. Det kan enligt författarna finnas ett samband mellan lägre förtroende till andra människor och ett lägre förtroende för polis och domstol, på grund av orsaker som till exempel ålder, utbildning eller ekonomi. Lågt förtroende för tjänstemän kan i sin tur skapa ett lågt förtroende till andra människor. Om tjänstemännen är korrupta så kan människorna i samhället till exempel behöva betala mutor för att få igenom sin vilja, vilket kan skapa ett otryggt samhälle. Rothstein och Kumlin (1993) anser att detta avspeglas i Sverige och skriver om ett exempel där människor från Angered känner lägre tillit och författarna antar att det kan bero på att majoriteten av invånarna kommer från länder med hög grad av korruption. Korrupta tjänstemän kan leda till ett lågt förtroende för andra människor. Faktorer som påverkar förtroendet i Sverige är kontakt med statliga myndigheter som till exempel polismyndigheten, arbetsförmedlingen och socialtjänsten.

Rothstein och Kumlin (1993) anser att Putnams teori inte alls fungerar i Sverige. Författarna menar att istället för det frivilliga organisationsdeltagandet så bör de politiska institutionernas kvalité öka för att förbättra de offentliga uppgifterna och för att förtroendet för institutionerna ska öka.

5. Resultat

Här presenterar vi vårt resultat som vi har fått när vi intervjuade våra respondenter. Våra respondenter var alla män i åldern 18-24 år som tidigare har varit i kontakt med polisen. Samtliga bor i ett segregerat bostadsområde. Vi väljer att endast tolka vårt empiriska resultat eftersom vi inte vet vad som faktiskt har hänt till exempel hur respondenter och polisen har agerat i följande situationer.

5.1 Uppväxt

Uppväxten påverkar och formar en person, den kan även prägla hur en person agerar och hur resten av livet sedan utvecklas. Föräldrarna ska vara en förebild för barnet och risken för att hamna i kriminalitet börjar redan vid barnsben. Familjeförhållandet och uppväxten kan enligt Gunnarsson (2017) och Andersson (2001) påverka om en person hamnar i kriminalitet. Intervjuperson 3 berättar att hans uppväxt var både bra och dålig, han berättar att hans mamma inte var närvarande och att hans pappa har haft alkoholproblem som har påverkat att uppväxten har varit ganska tuff. Han har även syskon som har varit inblandade i kriminalitet. Han berättar att han alltid känt sig trygg i det bostadsområde som han bor i, men han beskriver att brottsligheten är ganska hög speciellt gällande narkotikabrott. Person 2 berättar att han är född i Sverige och har bott i ett segregerat område i hela sitt liv, vilket har gjort att han själv anser att det är en trygg miljö. Han har haft en relativt bra uppväxt ända till hans föräldrar skilde sig när han var tolv år, då förklarade han att tillvaron blev sämre för honom. När person 1 fick frågan om hur hans uppväxt har sett ut så svarade han att han har haft en bra och trygg uppväxt och att han var ganska bortskämd av sina föräldrar när han var yngre. Familjerelationen förklarar han som ganska bra men att den gick upp och ner i perioder på grund av lögnar om till exempel droger. Person 5 instämmer som person 1 att hans uppväxt har varit trygg och lugn och hans familjerelation har varit bra. Även fast han har hamnat i trubbel några gånger så har han alltid varit ärlig mot sin familj, och trots att hans familj inte har ansett att han har agerat rätt så har de alltid stöttat honom.

“Mamma har inte funnits där så mycket och pappa var alkoholist”

Detta är vad person 3 säger angående sin uppväxt. Vi tolkar det som att han anser att hans uppväxt har varit ganska jobbig. Person 4 berättar att han har haft en väldigt annorlunda uppväxt utan sin pappa, men utöver det så har den varit bra och han har växt upp med sin mamma. I tonåren så berättar han att han var kriminell och redan då så fick han ett lågt förtroende för polisen, som inte har blivit bättre än idag även fast han inte längre anser sig vara kriminell. Vi tolkar det som att han själv menar att hans uppväxt kan ha påverkat honom när han var yngre, så att han hamnade på fel sida av lagen. Andersson (2001) har diskuterat att uppväxten kan ha en stor påverkan på kriminell utveckling, erfarenheter som barn kan påverka tilliten till andra människor. Dock berättar person 1 att han har haft en bra uppväxt men att han är kriminell enligt lagbok. Skinnari et al (2018) har kommit fram till att kriminalitet kan påverka förtroendet för polisen. Kriminella grupperingar kan känna större tillit till varandra vilket kan skapa mindre tillit till statliga myndigheter.

5.2 Bostadsområde

En annan faktor som kan påverka förtroendet är den bostadsort som personen bor i, om orten räknas som ett utsatt eller segregerat område. Vesterhav och Korsell (2016) redovisade att alla segregerade områden inte behöver innehålla brottslighet och att alla som bor i ett sådant bostadsområde inte behöver hamna i kriminalitet. Person 2 berättar att miljön där han bor är relativt lugn men han beskriver även en ganska hög brottslighet i området. Han berättar om vandalisering, droger och olagliga fordon som kör överallt och inte endast på vägarna. Person 2 berättar att det nu har börjat flytta in fler och fler utrikes födda människor i hans bostadsområde. Person 1 berättar att det bostadsområde som han bor i har en högre nivå av brottslighet än vad han anser är normalnivå. Person 1 håller med person 2 att orten har ganska mycket kriminalitet för att vara en så liten ort som ändå ligger en bit utanför storstaden. Han säger att polisen befinner sig där ganska ofta och cirkulerar, och att de då stannar bilar för att utföra en rutinkontroll på föraren. Han förmodar att polisen även befinner sig där för att utföra spaningsarbete vilket han antar är för att det finns mycket kriminalitet i området. Person 5 berättar även att det är väldigt mycket poliser som cirkulerar i hans bostadsområde, men att polisen oftast befinner sig i centrum. Person 3 säger så här om det socialt utsatta område som han bor i:

“Ja, jag känner mig trygg, det är byn som vi kallar det för. Det är mina områden”

Person 5 berättar att han bor lite utanför ett segregerat område och att han känner sig trygg i området även fast det enligt honom sker ganska mycket inbrott där han bor. Han förklarar att om han hade bott mitt i centrum där det pågår mycket brottslighet så hade han inte känt sig lika trygg. Han förklarar att det pågår väldigt mycket organiserad brottslighet och att det är mycket gängkriminalitet som pågår där.

“Det är gäng mest äldre personer som rekryterar yngre personer och därav organiserad brottslighet eftersom det styrs från äldre och ett fåtal personer som sitter i toppen, och det handlar då om droger. Men det sker ju även väldigt mycket våldsbrott inklusive sexualbrott i området”

Vi tolkar det som att det som Skinnari et al (2018) och Vesterhav och Korsell (2016) har kommit fram till angående organiserad brottslighet i socialt utsatta områden faktiskt stämmer. Det är oftast yngre personer som blir drabbade eftersom de äldre personerna fungerar som en förebild och det finns även starka och tydliga hierarkier. Skinnari et al (2018) beskriver att förtroendet för polisen sjunker och att generellt så är förtroendet för polisen lägre i socialt utsatta områden än vad det är i urbana bostadsområden. NOA (2017) kom även fram till att allmänhetens förtroende för polisen sjunker om polisen inte kan kontrollera gängen och kriminaliteten i området. Vi tolkar detta som att det finns en viss kultur bland våra respondenter som kommer från dessa bostadsområden. Vi tolkar resultatet som att personerna som bor i socialt utsatta områden nästan uttrycker en “vi och de” känsla och ibland är den känslan inte ens på deras egna villkor om det endast är de äldre som bestämmer. Vi tolkar detta utifrån vad intervjuperson 5 säger om organiserad brottslighet.

5.3 Föreningsliv

Att vara med i en förening kan frambringa gemenskap och en känsla av lycka av att umgås med andra människor och av att syssla med ett gemensamt fritidsintresse. Person 3 är med i en förening eftersom han cyklar BMX, detta är något som han gör regelbundet på sin fritid och han berättar att det är hans stora intresse och det som han anser är roligt att sysselsätta sig med på fritiden. Han berättar att han litar på sina vänner som är med i samma förening. Person 4 är även han med i en förening, han berättar att han ganska nyligen gick med i en innebandyförening, och innan dess så umgicks han bara med vänner på fritiden. Eftersom person 4 gick med i innebandyföreningen ganska nyligen så kan vi inte dra några slutsatser om det hade kunnat ha någon påverkan på hans kriminella ungdomsår, eftersom han förklarar att han idag lever laglydigt. Person 2 svarade så här:

“Jag gör inte ett skit på fritiden. Jag kan ibland åka skidor eller spela golf med min pappa om han tvingar mig, men oftast så “softar” jag bara med mina kompisar.”

Med “softar” så menar person 2 att han brukar umgås med sina vänner på fritiden. Person 5 var inte han heller med i någon förening, utan han förklarar att han kan umgås med sina vänner på fritiden och att han ibland kan cykla eller åka longboard på sommaren. Vi kan se en skillnad här på hur olika personer ser på aktiviteter på fritiden. Vi tolkar vår teori inom området som motsägelsefullt. Putnam (2011) anser att föreningsliv endast är positivt och att det skapar förtroende och demokrati, och Rothstein och Kumlin (1993) anser att föreningsliv faktiskt kan vara negativt och att det inte behöver leda till ett ökat förtroende. Vi tolkar vårt resultat som att föreningsliv inte behöver betyda att tilliten för polisen är högre än vad förtroendet hade varit utan frivillig organisering. Men att inom föreningen så är tilliten bland medlemmarna stor. Respondenternas tillit till sina vänner är densamma oavsett om de är medlemmar i någon förening eller ej. Vi tolkar respondenternas svar som att Putnams teori inte stämmer i detta sammanhang. Rothstein och Kumlin (1993) skriver att föreningsliv och organisering även kan vara något negativt och då tolkar vi det som att de inte syftar på en innebandyförening utan på organiserad brottslighet och kriminella gäng.

5.4 Förtroende

Erfarenheter skapar tillit och det första mötet med en person präglar framtida tillit, till exempel det första mötet med en polisman kan prägla framtida tillit för polismyndigheten. Person 1 berättar att hans familj känner ett starkt förtroende för polisen och att han själv hade varit i kontakt med polisen och då hade han blivit bra bemött. Han berättar om en händelse när han blev tagen för drograttfylla och han fick följa med polisen för att ta ett drogtest. När han sedan blev släppt så hade hans mobil dött och han berättar då:

“Polisen var dock så snäll att de körde hem mig eftersom min mobil hade dött”.

Vi tolkar detta som att person 1 känner en viss tillit till polisen eftersom hans första erfarenhet med polisen var positiv, och eftersom person 1 väljer att ta upp detta under intervjun så tolkar vi att det var en viktig händelse för honom. Utifrån vad Gunnarsson (2017) har kommit fram till att en del personer dömer andra utifrån det första mötet med dem och framförallt baserat på hur deras attityd var under det första mötet, därför borde den här händelsen leda till ett bra förtroende

för polisen. Den första kontakten som person 1 hade med polisen berättar han var bra och vi tolkar det som att polisen var tillmötesgående, och därför tolkar vi det som att hans förtroende för polisen borde vara högt. Men person 1 förklarar dock att hans tillit till polisen är låg och han ger ett exempel som har hänt hans kompis som blev dåligt behandlad av polisen.

“Jag har en kompis som har blivit helt sönderslagen och lämnad fan naken ute en kilometer utanför stan och polisen slängde hans mobil och bankkort åt helvete och lämnade honom där. Ett sånt rötägg vill man ju inte råka ut för, då är man ju maktlös.”

Vidare förklarar person 1 att polisen ibland är lite extra brutal och han tror att anledningen är för att polisen ska lära personen en läxa. Person 1 menar att det resulterar i ett hat och att sådana händelser kommer ha betydelse för hur han och hans vänner upplever polisen i framtiden. Vi tolkar det som att omgivning och vänner kan påverka förtroendet, eftersom person 1 påverkas av sin kompis historia vilket överväger hans egna positiva bemötande av polisen. Han påverkas dock ingenting av familjens starka förtroende för polisen. Skinnari et al (2018) kom fram till att personer kan uppfatta att polisen inte fattar rättvisa beslut och därför kan förtroendet för polisen bli lägre. Person 5 beskriver en liknande känsla som person 1.

“Jag har sett vad polisen kan göra mot människor, misshandla och utpressa personer för att få vad de vill, eller för att “lära dem en läxa”.

Person 2 förklarade däremot att han kunde förstå varför polisen kan vara ganska aggressiva när de kommer till en brottsplats, att han förstår att polisen inte vet vad de kommer att möta och varför de måste ha den inställningen för att inte hamna i en underposition.

“Jag kan ändå se deras situation när de kommer till brottsplatsen och så kan man tänka varför de är så aggressiva, polisen vet ju inte vad de kommer att möta, så de måste ändå ha den attityden”

Vi tolkar det som att person 2 har en djupare förståelse för varför polisen agerar som de gör och att han kan se polisens sida av situationen, även fast han också påverkas av sin omgivnings syn på polisen. Medan person 1 och person 5 beskriver deras relation till polisen som dålig främst baserat på deras vänners upplevelser, men de nämner även att deras förtroende för polisen till viss del är baserat på deras egen kontakt med polisen. Person 1 beskriver fortsättningsvis sin relation till polisen på det här sättet:

“Jag känner mig hotad i deras närvaro och otrygg, jag känner personer som har haft dåliga erfarenheter med dem.”

Vi tolkar det som att han baserat hela sitt förtroende för polisen på sina kompisars historier och inte utgår ifrån sina egna upplevelser. Person 2 anser dock även han att polisen är felbedömande vilket han baserar på sin omgivnings upplevelser. Han berättar ett exempel på detta när hans kompis blev stoppad av polisen och fick göra ett drogtest trots att hans kompis var nykter och person 2 menar att han blev stoppad helt obefogat.

“Jag tror ändå starkt på polisen. Men mina kompisar har haft ganska dåliga erfarenheter med polisen när de har varit för hårda, men jag tror att det är deras egna fel.”

Person 4 berättar om sin kontakt med polisen:

“Jag tycker inte att de var så trevliga när de har stoppat mig, ganska hänsynslösa faktiskt och de har behandlat mig som skit. Ibland tycker jag att de kan utöva sin makt för mycket.”

Person 3 svarar snävt angående sin relation till polisen:

“Vadå vilken relation? Deras batong? Jag har inget förtroende för polisen.”

Han förklarar att hans kontakt med polisen har påverkat hans förtroende för dem. Han har blivit felaktigt anklagad av polisen vid ett flertal gånger vilket han berättar har påverkat att han inte känner något förtroende för dem längre. Vi tyder att person 3 och person 4 har haft ett flertal negativa upplevelser med polisen, vilket vi tolkar är orsaken till varför de känner ett lågt förtroende för polisen. Person 3 förklarar även att alla i hans omgivning inte har något förtroende för polisen och att ingen tycker om dem genom att han svarar:

“Alla hatar “aina”.”

Person 3 menar att alla hatar polisen då “aina” är slang för polisen. Han drar alla i sin omgivning över en kam eftersom han berättar att precis alla har ett dåligt förtroende för polisen. Person 4 beskriver sin omgivnings förtroende för polisen som mindre bra, att flera av hans vänner har sett att polisen utövar för mycket makt och har blivit gripna utan anledning. Vi tolkar detta som att det kan vara en kultur att känna lågt förtroende för polisen bland dessa personers vänner och omgivningskrets. Kulturen kan uppstå genom att de samspelar i små grupper vilket enligt Vesterhav & Korsell (2016), är en orsak till varför de påverkar varandra och inte kan gå utanför den gemensamma gruppen och att deras åsikt är likadan som gruppens. Vi tolkar det som att person 3 och person 4 anser att polisen är något negativt på grund av att deras omgivningskrets gör det och att de inte vill svika lojaliteten till sina vänner. Något som vi också tolkar är att person 3 känner en stark lojalitet till sina vänner eftersom han först berättar att han inte känner sig hotad av sin omgivning, och att han inte är rädd för konsekvenser som kan uppstå om han skulle ringa till polisen vid ett brott. Men desto längre intervjun går och vid återkoppling till samma fråga så kommer det fram att han faktiskt känner sig hotad av sin omgivning och är rädd för konsekvenserna om han skulle ringa till polisen.

“Då litar jag inte på dem för fem öre.”

Så här svarade person 1 när vi frågade om han skulle ringa till polisen om han bevittnade ett brott. Han förklarar att han hade ringt till polisen om han bevittnade att en kvinna eller ett barn blev misshandlad men att han inte hade ringt till polisen vid en narkotikaförsäljning. Person 2 svarar likadant att han hade ringt till polisen om han bevittnade ett grovt brott men inte annars. Person 4 hade troligtvis inte ringt till polisen ifall han skulle bli vittne till ett brott, men han förklarar att det beror på vilket typ av brott som begås. Han berättar även att om han ringde till

polisen så skulle det kunna ge honom negativa konsekvenser från hans omgivning, men det behöver nödvändigtvis inte göra det. Person 5 berättar att han aldrig skulle ringa till polisen eftersom han anser att de är maktmissbrukare. Person 1 och person 2 säger att de litar på att polisen kommer om de ringer, men person 1 säger att om han skulle möta polisen på stan för att be om hjälp så finns det ingen tillit där. Människor i grupp litar på de egna medlemmarna i gruppen, vilket innebär att kulturen kan vara så stark att dessa personer inte kan svika gruppen, för enligt Vesterhav och Korsell (2016) kan en person då utsättas för misshandel, skjutningar eller värsta fall mord. NOA (2017) diskuterar att allmänheten i socialt utsatta områden uppger att de inte skulle ringa polisen eller att de skulle tveka att ringa på grund av rädsla för de kriminella gängen.

“”Golar” man, då är man körd. Det kan ju hända vad som helst alltså, allt från att bli knivhuggen till mördad det beror ju helt på hur allvarligt det är liksom.”

Detta säger person 1 när vi frågar honom om han hade ringt till polisen om han bevittnade en narkotikaförsäljning, och med “golar” så menar han om han ringer och skvallrar för polisen. Han säger att han inte heller hade ringt till polisen om han blev vittne till en misshandel beroende på vem det hade varit som blivit misshandlad, om det till exempel är någon från en annan gruppstillhörighet. De kriminella gängen präglas av hierarkier enligt Vesterhav och Korsell (2016) och personer blir bestraffade vid illojalitet. Person 2 säger att han litar på att hans kompisar skulle anse att han gjorde rätt val om han valde att ringa till polisen vid ett brott, men han säger också att en person självklart kan ta ett felaktigt beslut och då förklarar han att han inte vet vad som skulle hända. Vi tolkar det som att tilliten bland vänner i omgivningen är för dessa personer viktigare än tilliten till polisen. Vi tolkar det som att vilket brott som begås verkar avgöra om polisen ska kopplas in eller inte. Ett bra exempel på detta kommer från person 1 som svarar enligt följande vid frågan om han själv skulle anse sig vara kriminell:

“Jag är kriminell enligt lagbok, men jag själv skulle inte direkt anse mig vara kriminell. Jag anser inte att det är något kriminellt som jag håller på med. Om en person säljer knark till exempel så gör han ju bara det för att få mat på bordet.”

Detta tolkar vi som att våra respondenter inte anser att de brott som de begår faktiskt gör dem kriminella och att det kan vara orsaken till att de inte heller ringer polisen när sådana brott begås. Angående när person 1 säger att det beror på vem som blir misshandlad om han hade ringt till polisen eller inte, tolkar vi är en kulturfråga att om hans vänner misshandlar någon så hade han inte ringt till polisen och skvallrat, eftersom de tillhör samma grupp och enligt kulturen så får de inte svika sina gruppmedlemmar.

5.5 Förebyggande av brott

Polisen ska enligt Polisen (2018) inte endast verka för att upprätthålla lag och ordning utan de ska även arbeta brottsförebyggande. Polisen arbetar med att förebygga brott bland barn och unga eftersom de vill förhindra att dessa unga personer hamnar i ännu grövre brottslighet som till exempel kriminella gäng i framtiden.

Person 2 berättar att han inte anser att polisen arbetar med att förebygga mindre brott.

“Det känns som att jag vet mer än vad polisen vet, så därför anser jag inte att de gör det.”

Men han förklarar att det antagligen är annorlunda med grövre brott, då förklarar han att polisen kanske är mer effektiva med att förebygga brott. Person 5 berättar hur han anser att polisen förebygger brott och då säger han:

“Polisen fokuserar på att sätta dit barn och ungdomar och försöker ta dem bara för att de röker lite gräs, medan anmälningar om våldtäkt bara läggs ner.”

Vi tolkar det som flera av intervjupersonerna tidigare har berättat att de inte anser sig vara kriminella trots att de röker marijuana, därför tolkar vi det som att respondenterna inte anser att narkotikabruk är ett grovt brott och att de därför anser att polisen felprioriterar. Vi tolkar det som att person 5 inte anser att polisen förebygger brott eftersom att han inte bedömer att användning av narkotika klassas som ett brott. Det vi tolkar från respondenterna är att polisen faktiskt arbetar med att förebygga brott eftersom vissa intervjupersoner berättar att de har blivit gripna för brott och även flera av deras vänner. Vi tolkar att det kan vara ett sätt att förebygga brott genom att gripa de som faktiskt begår brott, specifikt det som person 5 säger att polisen fokuserar på barn och ungdomar. Vi tolkar det som att orsaken till detta är att polisen vill förebygga att de unga personerna hamnar i grövre kriminalitet i framtiden och därför vill polisen “lära dem en läxa”.

6. Diskussion

6.1 Uppväxt

Andersson (2001) har kommit fram till att uppväxten kan vara en faktor som motverkar kriminell utveckling, dåliga familjeförhållanden eller händelser i barndomen kan vara en utlösare för kriminalitet. Baserat på respondenternas svar så tyder vi att samtliga har haft kontakt med polisen genom att de har brutit mot lagen på ett eller annat sätt. Våra intervjupersoner gav olika svar på hur deras uppväxt har sett ut, några sa att de hade haft en ganska dålig uppväxt, till exempel person 3 som hade en mamma som inte var närvarande och en pappa med alkoholproblem. Detta kan vara en orsak till att person 3 hamnade i kriminalitet. När ett barn far illa hemma eller på något sätt har en svår barndom så skriver Andersson (2001) att de måste få hjälp tidigt. Skolan måste försöka vara uppmärksam på hur barnen agerar och mår, och det är framförallt läraren som har ett ansvar. Men en stor del av ansvaret ligger hos socialtjänst och polisen och framförallt hos polisen eftersom de arbetar med att förebygga brott och att förhindra att barn och ungdomar hamnar i kriminalitet. Polisen behöver finna de ungdomar som har börjat med kriminalitet för att kunna stoppa dem i god tid, så att de inte begår grövre och grövre brott. I vårt empiriavsnitt så kunde vi utläsa att våra intervjupersoner anser att polisen är för sträng mot barn och ungdomar och griper dem om de röker marijuana, något som våra respondenter enligt oss inte verkar anse vara ett brott. Men vi drar slutsatsen att om polisen inte är där och stoppar dem i god tid, så kan det eskalera för dessa ungdomar och de kan hamna i kriminella gäng och bli grovt kriminella. Vesterhav och Korsell (2016) konstaterade att kriminaliteten ofta ökar gradvis och att den kan börja på en låg nivå men sedan stiga och öka drastiskt. De skriver även att cannabis är det vanligaste preparatet bland unga och att det är narkotikaklassat. Det är olagligt att använda cannabis dock så har vi uppmärksammat från våra intervjupersoner att de inte anser att det är en kriminell handling, eftersom flera av dem brukar den sortens narkotika men de ansåg fortfarande inte att de var kriminella. Vi uppfattade från våra respondenter att brott för dem involverar våld medan narkotikabrott inte är något grovt brott i deras ögon. Vi tolkar att det kan vara så eftersom narkotika enligt våra respondenter verkar vara vanligt förekommande bland unga.

För att återkoppla till uppväxten och dåliga familjeförhållanden så återgav några av våra respondenter att de hade haft en ganska bra uppväxt, men att de hade begått brott av olika slag och att de fanns med i polisens brottsregister. Därför kan vi inte dra slutsatsen att en sämre uppväxt har en koppling till kriminellt beteende. Dock hade majoriteten av dessa personer haft en dålig uppväxt på ett eller annat sätt och därför anser vi ändå att uppväxten kan komma att påverka huruvida personen hamnar i kriminalitet eller inte. Det var två personer som vi ansåg menade att de hade haft en relativt bra uppväxt. Av detta drar vi slutsatsen att person 1 berättade att han endast hade ljugit för sina familjemedlemmar om droger men att uppväxten överlag hade varit bra. Sådana lögnar kan vara negativt eftersom det kan påverka förhållandet till föräldrarna, men vi får inte uppfattningen av att person 1 har haft ett dåligt förhållande med sina föräldrar trots en del lögnar och kriminella handlingar. Person 2 sa att han hade en bra uppväxt fram till att han var tolv år och efter det blev den sämre enligt honom själv. Han berättar att hans föräldrar skilde sig och vi uppfattade det på person 2 att han påverkades negativt av det. Vi tolkar det som att han började begå brott först efter att hans föräldrar hade skilt sig, eftersom han inte nämner något om att han började använda droger när han var barn och då tolkar vi det som att han

började som ungdom. Vi tolkar det som att person 1 och person 2 har haft en relativt bra uppväxt. Person 5 säger också han att han har haft en bra uppväxt och har en bra familjerelation, han berättade att han alltid var ärlig mot sina föräldrar och därför är deras förhållande bra. Person 5 är den enda som berättar att han har haft en väldigt ärlig relation med sina föräldrar och vi tolkar det som en anledning till att han upplever att hans uppväxt har varit bra. Vi jämför med de som uppger att de haft en dåligt uppväxt och det var person 3 och person 4. Person 4 växte upp utan sin pappa och han började med kriminalitet redan i tidig ålder och person 3 hade en mamma som inte var närvarande och missbruk i familjen. Slutsatsen som både Andersson (2001) och Vesterhav och Korsell (2016) kom fram till var att detta kan ha påverkat att dessa personer hamnade i kriminalitet. Vi ville i den här studien undersöka ifall vi kunde se ett samband mellan uppväxt och kriminalitet. Men vi anser att utifrån respondenternas svar så kan vi inte fastställa att det finns ett samband. Dock så drar vi slutsatsen utifrån vårt resultat så kan vi anta att det finns ett samband, eftersom 4 av 5 intervjupersoner uppger att de på ett eller annat sätt har haft negativa upplevelser i barndomen som kan ha påverkat förhållandet med deras familjemedlemmar.

6.2 Bostadsområde

Flera av respondenterna beskriver sin uppväxt i ett socialt utsatt område som trygg och person 3 beskriver det som "hans områden". Vi tolkar det som att person 3 menar att han regerar i området och känner sig hemma där. Skinnari et al (2018) kom fram till att ett socialt utsatt område kan bidra till en otrygg miljö för människor, främst på grund av höga brottsiffror. Vi drar slutsatsen att det är personer som är utanför kriminella gäng som kan uppfatta segregerade områden som otrygga. NOA (2017) skrev att allmänheten som befinner sig utanför kriminaliteten, att deras förtroende för polisen minskar eftersom dessa personer är rädda för de kriminella gängerna som finns i de socialt utsatta områdena. De vågar inte heller ringa till polisen eller vittna mot personer från deras eget bostadsområde specifikt de kriminella gängerna. Exempelvis så berättar person 5 att han känner sig trygg där han bor men han berättar att om han hade bott i centrum så hade han inte känt sig lika trygg. Vi drar slutsatsen att person 5 kanske står utanför den organiserade brottsligheten som sker i hans bostadsområde och därför kanske han hade känt sig otrygg om han flyttade till centrum där han beskriver att mestadels av all brottslighet sker. Hade han som barn eller tonåring varit en del av denna brottslighet tolkar vi det som att han antagligen hade känt sig trygg eftersom han då hade varit delaktig. Dock så drar vi slutsatsen att de personer som befinner sig i de kriminella gängerna eller i den organiserade brottsligheten känner sig trygga i sina bostadsområden enligt flera av våra respondenter. Det kan skapa en oro för föräldrar att ha barn som växer upp i socialt utsatta områden, eftersom kriminaliteten enligt Vesterhav och Korsell (2016) kan öka gradvis och de äldre personerna inom den organiserade brottsligheten kan rekrytera yngre personer redan vid ung ålder. På detta sätt tillåts inte barnen att vara barn eftersom kriminaliteten kan påbörjas tidigt. Att bo i segregerade områden gör kriminaliteten mer tillgänglig och det blir lättare för personer att hamna i kriminalitet eftersom det blir en del av vardagen (Vesterhav & Korsell 2016). Vi antar att föräldrar har svårt att kontrollera och påverka sina barn eftersom kriminalitet kan ske i så liten utsträckning till en början som kan vara svårt för föräldrar och skola att uppmärksamma.

De intervjupersoner som vi har valt har en kriminell bakgrund av orsaken att vi ville undersöka personer som har varit i kontakt med polisen. Alla våra respondenter var födda i Sverige därav

bortser vi från ämnet om utrikes födda i segregerade områden som togs upp i problemformuleringen. En av våra respondenter hade varit inblandad i kriminalitet i ung ålder men har idag tagit avstånd, och vi kan inte dra några slutsatser om bostadsområdet som han har bott i har påverkat hans kriminella bakgrund. Vesterhav och Korsell (2016) har kommit fram till att personer som bor i segregerade områden kan hamna i kriminalitet eftersom det finns tillgängligt i bostadsområdet, men Vesterhav och Korsell (2016) har även dragit slutsatsen att en person som växer upp i ett segregerat område inte behöver bli inblandad i kriminella gäng. Media skriver om ungdomskriminalitet och att förtroendet för polisen sjunker och att det är vanligt förekommande i socialt utsatta områden. Vi kan inte i vår studie urskilja om en person hamnar i kriminalitet på grund av det bostadsområde som hen bor i, och vi kan inte dra några slutsatser att invånare i ett socialt utsatt område känner ett lågt förtroende för polisen. Dock så uppfattar vi det som att våra respondenter som bor i ett socialt utsatt område känner ett lågt förtroende för polisen. Vi vill även påpeka att det inte gäller alla som bor i ett segregerat område och att media inte kan dra alla som bor i segregerade områden över en kam.

6.3 Föreningsliv

Putnam (2011) skriver att föreningsliv leder till en ökad tillit till andra människor och även för statliga institutioner. Enligt Putnam så bör föreningsaktiviteter leda till ett ökat förtroende för samhället och ett ökat förtroende för exempelvis polisen. Två av våra respondenter var aktiva medlemmar i någon förening. Vi drar slutsatsen att dessa personer känner ett starkt förtroende för gemenskapen inom föreningen och till de andra medlemmarna, men både person 3 och person 4 berättar för oss att deras förtroende för polisen är lågt. Eftersom de har berättat att de har ett lågt förtroende för polisen så antar vi inte att deras föreningsliv har påverkat dem i förtroendefrågan. När vi jämför person 3 och person 4 svar med resterande respondenter så ser vi ingen större skillnad på deras förtroende för polisen, trots att de är aktiva i en förening. Person 4 berättade för oss att när han var yngre så var han inblandad i kriminalitet, men idag så lever han laglydigt. Dock så gick person 4 ganska nyligen med i en förening och därför kan vi inte dra någon slutsats om hans föreningsaktivitet hade kunnat påverka hans kriminella handlingar när han var yngre. Men vi kan anta att hans nyliga föreningsliv kan ha påverkat honom att bli mer laglydig. Även person 3 är med i en förening, dock så berättar han att han har ett lågt förtroende för polisen och att han fortfarande är inblandad i kriminalitet. Vi drar slutsatsen att vårt empiriska resultat inte överensstämmer med Putnams (2011) teori där han menar att föreningsliv skapar förtroende. Rothstein och Kumlin (2016) menar däremot att föreningsliv inte endast behöver vara något positivt och att det inte behöver öka förtroendet för statliga institutioner. De beskriver frivillig organisering som något negativt eftersom det även kan innebära huliganism och huliganer anses vara något negativt eftersom de bråkar och vandaliserar på till exempel fotbollsmatcher. Vi kan jämföra det med kriminella gäng som också bidrar till en negativ bild hos allmänheten och att den typen av frivillig organisering snarare minskar förtroendet för polisen. Rothstein och Kumlin (2016) skriver om att förtroende är något som istället går i arv från föräldrar till deras barn och därför drar vi slutsatsen att uppväxten faktiskt kan påverka förtroendet som vi tidigare har belyst. Vi ponerar att om person 2 och person 5 hade varit med i någon förening så kanske de hade fått en annan sysselsättning på fritiden istället för den kriminalitet som de sysselsätter sig med idag. Vi antar att fritidsaktiviteter skulle ge dem mindre tid för kriminalitet, men om deras förtroende hade ökat det kan vi inte utläsa i denna studie.

6.4 Förtroende

Enligt Aronsson et al. (2015) så kan en persons framtida tillit till människor påverkas av relationerna och erfarenheten från barndomen. Föräldrarna lär barnet hur det ska agera och de visar om de kan lita på andra människor och det präglar barnets framtida tillit till främlingar. Om föräldrarna känner tillit till andra människor eller statliga institutioner så kan det komma att avgöra om barnet sedan i vuxen ålder känner tillit. På samma sätt så kan barnet lära sig att inte lita på andra människor om tilliten i familjen är låg eller om barnet till exempel är utsatt för våld under sin uppväxt. Person 1 berättar dock att hans familj känner ett starkt förtroende för polisen, men att han själv inte känner det. Person 1 och flera andra av våra respondenter återger att deras vänner känner lågt förtroende för polisen, vi tolkar det som att omgivningen och vänner också kan påverka om en person känner tillit eller inte eftersom dessa personer kanske umgås ofta och då påverkar de varandra. Gunnarsson (2017) har kommit fram till att personer tenderar att döma andra människor baserat på det första mötet och baserat på deras attityd under det mötet. Vi har tidigare skrivit att uppväxten kan påverka en persons förtroende till andra människor, dock så menar Gunnarsson (2017) även att en person som har blivit sviken av en närstående person som hen känner till exempel en familjemedlem alltid kommer minnas detta och deras relation kanske alltid påminner om det sveket. Därför kan den här personen istället känna mer tillit till en främling eftersom den relationen är ny och okomplicerad. Å andra sidan så kan en person som har blivit sviken istället vara "på sin vakt" och bli mer restriktiv när hen möter nya människor, och de människorna måste då förtjäna tillit. Vi tolkar det som att person 3 kan ha blivit sviken i sin uppväxt av någon familjemedlem eftersom han beskriver sin relation till föräldrarna som ansträngd och sin uppväxt som dålig, därför antar vi att han kan ha sökt sig till kriminella vänner och känt ett förtroende för dem. Vesterhav och Korsell (2016) beskriver att kriminalitet i ett segregerat område kan vara lättillgänglig och vi tolkar att kriminaliteten kan ha varit lättåtkomlig för person 3 eftersom han växte upp i ett socialt utsatt område. De flesta av våra intervjupersoner kände ett väldigt lågt förtroende för polisen, vilket flera baserar på egna erfarenheter men till exempel person 1 baserar sitt förtroende utifrån sina kompisars upplevelser av polisen. Det som vi tolkade utifrån hans berättelse var att han själv hade fått ett ganska bra bemötande av polisen. Men att han trots det känner ett lågt förtroende eftersom hans vänner har blivit sämre bemötta av polisen, och vi tolkar det som att negativa upplevelser överväger de positiva. Vi förmodar att dessa personer diskuterar och pratar mycket med varandra om polisen och att de pratar negativt om deras kontakt med polisen. Vi anser att en människas tillit kan påverkas väldigt mycket av att en annan människa pratar om sin upplevelse. Gunnarsson (2017) har myntat begreppet "munnarna går" vilket innebär att känslig information sprids genom samtal mellan människor och det antar vi har skett hos våra intervjupersoner, eftersom många hellre refererar till sina vänners historier om polisen än sina egna. Vesterhav och Korsell (2016) har kommit fram till att i en kultur som uppstår bland organiserad brottslighet kan en stark lojalitet till gruppen finnas och personer som ingår i dessa grupper har då samma åsikter som de andra. Vi tolkar det som att dessa personer inte vågar säga emot gruppen på grund av hierarkin och att personer inte vill svika lojaliteten som finns i gruppen. Personer känner en så stor tillit till den egna gruppen att de litar på det samtal som förekommer. Våra intervjupersoner har inte nämnt att de är medlem i någon organiserad brottslighet men vi tolkar det som att i deras fall är det deras vänskapskrets som är den gemensamma gruppen, och vi tolkar att det är inom den gruppen som kulturen bland vännerna skapas. Vi tolkar det som att kulturen inom deras vänskapskrets är ett lågt förtroende för polisen och även de som har fått ett positivt bemötande känner ett lågt förtroende, eftersom de hör att deras vänner har haft en negativ upplevelse och då följer de kulturen och känner

likadant. Vi antar därför att det är ett socialt accepterat beteende för dessa personer och deras vänner att känna ett lågt förtroende för polisen. Hill och O'Hara O'Connor (2006) beskrev förtroende som en människas förväntningar på vad den personen hoppas på ska inträffa, motsatsen till detta kallas för misstro och det beskrevs som förväntningar på saker som personen är rädd för ska ske. Till exempel person 1 känner misstro för polisen eftersom han är rädd för att det ska inträffa liknande händelser som skedde hans kompis som enligt honom blev misshandlad av polisen. Person 4 antar vi kände en tillit till polisen innan hans möte med polisen, då han beskriver dem som hänsynslösa och efter detta känner även han en misstro till polisen eftersom han är rädd för att nästa bemötande ska vara likadant som det första. Dessa personer har fått höra mycket negativt om polisen och därför så antar vi att de är rädda för att de själva ska råka ut för något negativt vid kontakt med polisen. Hade inte personerna varit med i dessa vänskapskretsar så antar vi att de inte hade haft ett lågt förtroende för polisen eftersom då hade de endast kunnat basera sitt förtroende på deras egna erfarenheter och inte på andra personers. Ett exempel på detta är person 3 som berättade att precis alla i hans omgivning avskyr polisen. Person 1 berättar om konsekvenser från kulturen som finns i grupperna, han berättar att om en person sviker den gemensamma gruppen så kan det leda till konsekvenser som till exempel, misshandel eller grövre våldsbrott. Enligt Vesterhav och Korsell (2016) så kan en person bli utesluten ur gruppen om hen sviker lojaliteten, vilket vi tolkar från våra respondenter kan hända om en person "golar" vilket innebär att hen skvallrar till polisen. Vi tolkar det som att den sociala tilliten inom gruppen fungerar på samma sätt som tilliten till polisen eftersom om en person blir sviken en gång så är det svårt att få tillbaka tilliten igen. Dessa konsekvenser från gruppen antar vi kan påverka förtroendet för polisen eftersom personerna påverkas så starkt utav sin grupp. Aronsson et al. (2015) beskrev även att personer i dessa grupper gör som de har lovat eftersom de är rädda för vilka konsekvenser det kan leda till ifall de inte gör så, vilket kallas för uträknad tillit. Vi antar att det är vad person 1 syftar på när han berättar om konsekvenserna av att "gola". Våra respondenter anser inte själva att de är kriminella trots att de tidigare har brutit mot lagen och vi tolkar det som en av orsakerna till att de inte ringer till polisen om de skulle bevittna ett narkotikabrott till exempel. Vi tolkar det som att de inte ringer polisen eftersom de inte vill gå emot den gemensamma gruppen men även för att de inte anser narkotikahandel som något olagligt. Våra respondenter anser inte att de har gjort något olagligt och därför så anser de inte att polisen har rätt att gripa dem för till exempel narkotikabrott. Detta förmodar vi kan påverka förtroendet för polisen, eftersom person 5 till exempel berättar att han anser att polisen fokuserar på fel saker eftersom polisen inte lägger ner tillräckligt med tid på våldsbrott, utan istället så fokuserar de på människor som begår narkotikabrott. Av det som person 5 berättar så tolkar vi det som att dessa personer känner låg tillit till polisen eftersom de själva inte anser att de gör något olagligt och därför anser de även att polisen fokuserar på "fel" typ av brottsbekämpning.

Aronsson et al. (2015) menar att förtroende mellan personer kan öka tilliten till samhällets institutioner som till exempel polisen, men vi kan inte utifrån denna studie se något samband eftersom alla våra respondenter kände ett lågt förtroende för polisen men vi tolkar det som att de även känner ett starkt förtroende till varandra och den gemensamma gruppen. Hill och O'Hara O'Connor (2006) har kommit fram till att personer som tillhör en viss grupp ofta känner misstro till personer som tillhör andra grupper, vilket vi tolkade som att kriminella grupper och organiserad brottslighet kan leda till ett lågt förtroende för polisen. Aronsson et al. (2015) har även kommit fram till att samhället får en makt över personer som känner tillit till samhället, och vi tolkar det som att våra respondenter inte vill ge samhället den makten. Återigen så tolkar vi

det som att respondenterna förknippar sitt låga förtroende ihop med sina vänners dåliga erfarenheter, eftersom vi tolkar det som att det som sägs inom vänskapskretsen väger tyngst. Person 2 berättade att han anser att polisen är felbedömande och dömer personer på förhand och vi tror att detta kan påverka dessa unga mäns förtroende. Dock så berättar samma person att han förstår varför polisen måste vara aggressiva när de kommer till en brottsplats eftersom polisen inte vet vad de ska vänta sig. Av detta kan vi tolka att respondenterna kan ha en viss förståelse för polisen, men att de tidigare har blivit oskyldigt anklagade eller felbedömda och då har de flesta förlorat lite av den respekten som de hade för polisen. Respondenternas svar blir därför lite motsägande. Vi kan förstå att respondenterna vill bemötas med respekt och inte bli dömda på förhand. Men vi kan också förstå att polisen inte vet hur de ska agera innan de kommer till en brottsplats eftersom de inte vet vad de ska vänta sig. Aronsson et al. (2015) menar att tillit är något ömsesidigt, att den som ger tillit kommer att få tillit tillbaka och bemötas på ett tillitsfullt sätt. Vi tolkar det på våra respondenter som att båda parterna känner låg tillit till varandra, både de unga männen och polisen, och det kan vara en orsak till att våra respondenter känner ett lågt förtroende för polisen.

6.5 Förebyggande av brott

Vi tolkar det som att flera av våra respondenter anser att polisen felprioriterar när de försöker gripa unga personer som begår narkotikabrott. Vesterhav och Korsell (2016) skriver att unga personer kan rekryteras till kriminella gäng och att brotten till en början kan vara milda för att senare utvecklas och eskalera. Därför anser vi att polisen bör arbeta med att förebygga brott bland unga människor så att de inte sedan hamnar i grov kriminalitet. Vi tolkade det som att våra respondenter inte ansåg sig vara kriminella eftersom de inte ansåg att de brott som de har begått har involverat våld och därför så borde inte polisen ha gripit dem. Respondenterna anser enligt vår tolkning därför inte att polisen prioriterar rätt och att de inte arbetar brottsförebyggande vilket kan påverka deras låga förtroende för polisen.

6.6 Reflektion kring metod

Angående vårt metodval anser vi att vi saknar information för att nå utökad kunskap. För att nå den utökade kunskapen så hade en kvantitativ komplettering till den kvalitativa delen kunnat utföras. Dock så anser vi att vi inte hade fått tillräckligt utförliga svar om vi endast hade genomfört en kvantitativ undersökning vilket var orsaken till valet av en kvalitativ metod. Fördelen med valet av en kvalitativ metod var att vi kunde identifiera och uppfatta respondenternas känslor och tankar kring det ämne som vi diskuterade. En kvantitativ metod som tillägg hade bidragit till en större inblick i ämnet, eftersom vi då hade kunnat nå ut till fler personer och eftersom vi redan hade vår intervjuguide så hade det förmodligen varit mindre tidskrävande att komplettera med en enkät. Alternativet hade varit att utföra en komparativ studie och utfört fler intervjuer för att även kunna intervjua personer som står utanför kriminaliteten vilket vi anser hade varit informativt, men vi valde att inte komparera två fenomen i vår studie. Vi har inte kunnat dra slutsatser i alla studiens avsnitt, till exempel delen "bostadsområde" där anser vi att vi saknade information om personer som står utanför kriminaliteten i socialt utsatta områden.

Vi valde att inte kontakta våra respondenter efter sammanställning av intervjuerna eftersom våra respondenter saknade intresse för en uppföljning av vår studie. Detta kan vi anse som något negativt eftersom respondenterna inte har bekräftat att vi har tolkat deras svar rätt. Vi valde att inte förvränga våra respondenters ord genom att behålla slanguttryck. Dock valde vi att inte skriva citaten i talform och risken finns att vi förlorat deras känslor ifall viktiga ord har tagits bort.

6.7 Rekommendationer för framtida forskning

För framtida forskning inom detta ämne vill vi rekommendera att utöka undersökningen i segregerade områden och att undersöka både kriminella och icke-kriminella personer från dessa områden för att sedan kunna jämföra resultaten. Vi anser att denna information saknas i vår studie. En annan aspekt som vi anser att vi saknar i vår studie är i avsnitt “förebyggande av brott”. Vi har fått respondenternas svar hur de anser att polisen arbetar med att förebygga brott. Något som vi saknar är polisens åsikter om hur de anser att de arbetar brottsförebyggande. Det hade varit intressant att komplettera vår studie med en undersökning av polisens arbete i socialt utsatta områden och hur de arbetar med ungdomskriminalitet. Polisen har i vår studie inte haft chans att försvara sig i vår studie när våra respondenter till exempel berättar om händelser där polisen har missbrukat sin makt. Polisens synvinkel inom detta ämne hade gett en utökad förståelse.

7. Slutsats

Vi drar slutsatsen att våra respondenter som har haft kontakt med polisen har ett lågt förtroende för polismyndigheten. De uttrycker ett lågt förtroende för polisens arbete och flera av dem baserar sitt låga förtroende på vänners erfarenheter av polisen och inte på sina egna. Vår slutsats är att det är på grund av den kultur som Vesterhav och Korsell (2016) menar finns i den sociala gruppen, där normen är att känna ett lågt förtroende för polisen och känslig information sprids enligt Gunnarsson (2017) genom att "munnarna går". Vi anser att den gemensamma gruppen är våra respondenter vänskapskrets och att kulturen innebär en norm där alla ska ha samma åsikter om polisen. Vi tolkade från respondenterna att denna kultur skapas genom det gemensamma samtalet inom gruppen. Den här kulturen yttrar sig exempelvis när person 1 berättar att han känner ett lågt förtroende för polisen och vi tolkar det som att hans egen erfarenhet har varit bra, men att han beslutar sig för att istället lyssna på sina vänner och basera sitt förtroende för polisen på deras erfarenheter. Hill och O'Hara O'Connor (2006) har kommit fram till att personer som tillhör en viss grupp ofta känner misstro till personer som tillhör andra grupper, och vi tolkar detta som att våra respondenter tillhör en grupp som känner misstro till utomstående personer och därmed känner de även en misstro till polisen. Dock så svarade vissa av våra respondenter att de hade ringt till polisen om de bevittnade ett brott eller befann sig i ett utsatt läge, vilket vi tolkar som att det ändå finns lite förtroende för polisen. Några av våra respondenter nämnde att de anser att polisen missbrukar sin makt, detta baserar de inte på sina egna erfarenheter utan på deras vänners och bekantas historier, detta tolkar vi som att de gör ett antagande att det är så polisen agerar. Några av våra respondenter baserar inte bara sitt låga förtroende för polisen på sina vänners historier utan även på sina egna möten med polisen. En negativ historia tyder vi överväger en positiv historia i deras sociala kultur, vi antar inte heller att personer som befinner sig i gruppens kultur skulle våga gå emot den gemensamma gruppen eftersom de alla påverkas av varandra. Vi antar att kulturen som existerar i dessa grupper inte vill känna förtroende för polisen eftersom det skulle ge de och samhället en makt över dem. Nästa slutsats som vi drar är att uppväxten faktiskt kan påverka om en person blir inblandad i kriminalitet eller inte, vilket vi tolkar utifrån vår studie även i sin tur kan påverka förtroendet för polisen. Vesterhav och Korsell (2016) menar att kriminaliteten i socialt utsatta områden är mer lättillgänglig för personer som växer upp i det bostadsområdet, och vi grundar dessa antaganden på organiserad brottslighet som kan förekomma i socialt utsatta områden där äldre personer kan rekrytera ungdomar. Vi kan dock inte från vår studie dra slutsatsen att alla personer som bor i ett segregerat område hamnar i kriminalitet, utan vi kan utifrån den här studien endast anta att kriminalitet är en påverkande faktor för lågt förtroende för polisen, eftersom vi endast intervjuade personer som har varit i kontakt med polisen.

De flesta av våra respondenter kände sig trygga i det bostadsområde som de bor i trots att flera av dem beskrev att det fanns kriminalitet i området, och att brott ofta förekom. Några respondenter berättade även att polisen ofta befann sig i området men vi tolkade inte att det gav våra intervjupersoner någon extra trygghet eftersom de flesta uttryckte sig negativt när de talade om polisen. Även övriga invånare som bor i bostadsområdet kan påverkas om de inte vill visa sin trogna sida till polisen inför de kriminella gängen, och vi tolkar det som att allmänhetens förtroende för polisen kan minska om det finns mycket kriminalitet i området. Vi drar slutsatsen att unga män anser att tidigare kriminalitet påverkar förtroendet för polisen, eftersom de varit i

kontakt med polisen på grund av kriminalitet. Flera av våra respondenter uppger att de haft en dålig erfarenhet av polisen och därför har deras förtroende för polisen sjunkit.

Polisen (2018) ska arbeta med att förebygga brott och helst vid en så tidig ålder som möjligt eftersom de vill förhindra att kriminaliteten utvecklas och att personen hamnar i grövre kriminalitet. Person 5 berättade att han anser att polisen fokuserar på fel saker och att de hellre arbetar brottsförebyggande med ungdomar som brukar cannabis än att försöka lösa våldsbrott. Men polisen måste arbeta brottsförebyggande bland barn och unga eftersom Vesterhav & Korsell (2016) har kommit fram till att brottsligheten gradvis ökar och att unga personer kan bli inblandade i kriminalitet. Även fast våra respondenter inte själva skulle sig vara kriminella så är deras handlingar fortfarande olagliga. Vi tolkar det som att kriminalitet för dessa personer sker i en skala och att narkotikabrott hamnar väldigt långt ner på den skalan. Många respondenter berättade att de tror att polisen har velat "lära dem en läxa" vilket vi tror kan vara på grund av att förebygga framtida brottslighet, och vi tolkar det som att polisen vill avskräcka människor från kriminaliteten. Dock verkar inte våra respondenter hålla med om den teorin och vi anser inte att polisen bör bruka våld för att förebygga brott som vi tolkar från våra respondenter att de tidigare har gjort.

Så varför har dessa unga män svårt att lita på polisen? Vi antar främst att det beror på deras kriminella bakgrund eftersom de har kommit i kontakt med polisen. Vi tror även att det är på grund av deras sociala kultur som finns i deras vänskapskrets. Aronsson et al. (2015) kom fram till att tillit handlar om förväntan hur en person eller institution kommer att agera, och vi tolkar det som att våra respondenter förväntar sig att polisen kommer att agera på ett visst sätt och därför så kan de inte känna tillit till polisen. Vi anser även att en anledning till respondenternas låga förtroende är att de själva inte anser sig vara kriminella, vilket gör det att de anser att de är utpekade av polisen, trots att polisen arbetar med brottsbekämpning enligt lag.

8. Käll- och litteraturförteckning

8.1 Tryckta källor

Aldén, A., Hammarstedt, M., (2016) *Boende med konsekvens– en ESO-rapport om etnisk bostadssegregation och arbetsmarknad* (Finansdepartementet Rapport 2016:1). Stockholm: Regeringskansliet. https://eso.expertgrupp.se/wp-content/uploads/2016/02/Hela-2016_1-till-webben.pdf [2018-11-22]

Andersson, Y. (2001). *Kriminell utveckling – tidiga riskfaktorer och förebyggande insatser* (Brottsförebyggande rådet Rapport 2001:15). Stockholm: Brottsförebyggande rådet. https://www.bra.se/download/18.cba82f7130f475a2f1800018789/1371914731666/2001_15_kriminell_utveckling.pdf [2018-11-07]

Aronsson, G., Balkfors, S., Blenberger, E., Bluhme, M., Grosse, J., Holmberg, S., Jacobsson, L., Rothstein, B. & Widmalm, S. (2015). *Psykisk Hälsa*, 56(3), ss. 4-81. https://issuu.com/mindsweden/docs/201508-psykisk_hlsa-2015-3-i [2018-12-05]

Bryman, A. (2018). *Samhällsvetenskapliga metoder* 3. uppl., Malmö: Liber.

Ds (2010:9). *Effektivare insatser mot ungdomsbrottslighet*. Stockholm: Justitiedepartementet. <https://www.regeringen.se/49bb5e/contentassets/9c164514e3e54c8bb46153719dde264e/effektiva-insatser-mot-ungdomsbrottslighet-ds-20109> [2018-11-19]

Elmström, A. (2007). *Barns väg till kriminalitet - en kartläggning på kommunnivå* (Västerviks kommun) Västervik: Västerviks kommun https://www.bra.se/download/18.760f410713455c50f3780003395/1371914752391/2006_0509_Barns_vag_till_kriminalitet_Vastervik.pdf [2018-11-22]

Gunnarsson, C. (2017). *Från generell tillit till gatusmart*. 119(2), ss. 239-273. <https://statsvetenskapligtidskrift.files.wordpress.com/2017/06/01-gunnarsson.pdf> [2018-12-10]

Hill, C. & O'Hara O'Connor, E. (2006). *A cognitive theory of trust*, (84), ss. 1717-1796. <https://pdfs.semanticscholar.org/08bb/e67c45d92511fd9a7d05b0b3f34d1bc8d70a.pdf> [2018-12-04]

Nationella operativa avdelningen (2017). *Utsatta områden – social ordning, kriminell struktur och utmaningar för polisen*. https://polisen.se/siteassets/dokument/ovriga_rapporter/utsatta-omraden-social-ordning-kriminell-struktur-och-utmaningar-for-polisen-2017.pdf [2018-11-19]

Nationella trygghetsundersökningen: brottsförebyggande rådet. (2018). *Förtroende för rättsväsendet* [Fotografi] <https://www.bra.se/statistik/statistiska-undersokningar/nationella-trygghetsundersokningen.html> [2018-11-26]

Polisen (2018). Brottsförebyggande arbete - polisens arbete
<https://polisen.se/om-polisen/polisens-arbete/brottsforebyggande-arbete/> [2018-12-20]

Polisen (2018). Ungdomsbrott - polisens arbete
<https://polisen.se/om-polisen/polisens-arbete/ungdomsbrott/> [2018-12-20]

Polisen (2018). Ökat förtroende för polisen.
<https://polisen.se/aktuellt/nyheter/2018/april/okat-fortroende-for-polisen/> [2018-12-05]

Putnam, R., Leonardi, R., Nanetti, R., Eklöf, M., & Studieförbundet Näringsliv och samhälle. (2011). *Den fungerande demokratin : Medborgarandans rötter i Italien*. 2. Uppl. Stockholm: SNS förlag.

Rothstein B & Kumlin S. (1993) *Demokratin, socialt kapital och förtroende*.
https://www.science.gu.se/digitalAssets/1288/1288309_049-062.pdf [2018-11-28]

SFS 2018:1894. *Socialtjänstlag*. Stockholm: Socialdepartementet.

Skinnari, J., Marklund, F., Nilsson, E., Stjärnqvist, C. & Vesterhav, D. (2018). Relationen till rättsväsendet i socialt utsatta områden (Brottsförebyggande rådets Rapport 2018:6) Stockholm: Brottsförebyggande rådet.
https://www.bra.se/download/18.10aae67f160e3eba6293067b/1521032613477/2018_6_Relationen_till_rattsvasendet_i_socialt_utsatta_omraden.pdf [2018-11-19]

Vesterhav, D. & Korsell, L. (2016). Kriminella nätverk och grupperingar. Polisens bild av maktstrukturer och marknader (Brottsförebyggande rådets Rapport 2016:12) Stockholm: Brottsförebyggande rådet.
https://www.bra.se/download/18.3c6dfe1e15691e1603e1b5ca/1471871016717/2016_12_Kriminella_natverk_och_grupperingar.pdf [2018-11-20]

Vetenskapsrådet. (2002). Forskningsetiska principer. Inom humanistisk-samhällsvetenskaplig forskning.
https://www.gu.se/digitalAssets/1268/1268494_forskningsetiska_principer_2002.pdf [2018-12-21]

8.2 Elektroniska källor

Cliffordson, I. (2013). *Borås på värstalistan över ungdomsbrott*.
<https://www.svt.se/nyheter/lokalt/vast/boras-pa-varstalistan-over-ungdomsbrott> [2018-11-26]

Granlund, J. (2017). *Polisens nya skräckciffror*.
<https://www.aftonbladet.se/nyheter/samhalle/a/glXXA/polisens-nya-skracksiffror> [2018-11-26]

Hansell, B. (2018) *BRÅ: Allmänhetens förtroende för polisen sjunker*
<https://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=83&artikel=6872444> [2018-11-26]

Mokhtari, A. (2018). *Brå: Lågt förtroende för rättsväsendet i socialt utsatta områden*.
<https://www.svt.se/nyheter/inrikes/bra-lagt-fortroende-for-rattsvasendet-i-socialt-utsatta-omraden>
[2018-11-26]

Bilaga 1

Intervjuguide

Personliga

1. Är du född i Sverige?
2. Berätta om miljön i det bostadsområde du bor i?
  - a. Vart bor du, hur länge har du bott där, vart bodde du innan, trivs du?
3. Känner du dig trygg i det bostadsområdet du bor i? Varför/Varför inte? Utveckla!
4. Hur brottsligheten där du bor? Vad för sorts av brottslighet kan förekomma? Utveckla!
5. Berätta om din uppväxt, hur har den sett ut?
6. Vad gör du på din fritid? Är du med i någon förening?
7. Berätta om din relation till din familj?
8. Vem vänder du dig till för att prata med när du mår dåligt? a. Litar du på personer i din omgivning?

Polisen

9. Beskriv hur din relation till polisen ser ut?
10. Har du någon gång varit i kontakt med polisen?
11. Har du någon gång begått ett brott?
12. Skulle du anse dig vara kriminell?
  - a. Vid svar ja på om du begått ett brott, berätta om din upplevelse angående detta så detaljerat du vill.
13. Hur ser ditt förtroende för polisen ut?
14. Berätta om din kontakt med polisen har påverkat ditt förtroende för polisen?
15. Skulle du ringa polisen om du bevittnar ett brott?
16. Är du rädd för konsekvenser från personer i din omgivning om du skulle ringa polisen när du bevittnar ett brott?
17. Litar du på att polisen skulle komma om du ringde?
18. Anser du att polisen är opartisk?
19. Anser du att polisen i Sverige är korrupt? I så fall hur och varför?
20. Hur anser du att polisen arbetar med att förebygga brott?
  - a. Just där du bor anser du att dom är effektiva med att förebygga brott i din bostadsort?
21. Berätta hur du tycker att polisen sköter sitt arbete? Förklara gärna varför du tycker som du gör.
22. Är polisens närvaro hög i din bostadsort?
23. Beskriv din omgivnings syn på polisen? Varför är den så?

HÖGSKOLAN I BORÅS

Besöksadress: Allégatan 1 · Postadress: 501 90 Borås · Tfn: 033-435 40 00 · E-post: registrator@hb.se · Webb: www.hb.se